

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1532, 27 Ιούλη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

- **Καίνε δάση και σπίτια**
- **Διαλύουν τα νοσοκομεία**
- **Λεηλατούν μισθούς και συντάξεις**

Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση

και το σύστημα της καταστροφής

Διαδηλώνουμε Πέμπτη 28 Ιούλη, Σύνταγμα, 7μμ

Να ανατρέψουμε
την κυβέρνηση
και το σύστημα
των εμνηστών!
Διαδηλώνουμε
Πέμπτη 28 Ιούλη
Σύνταγμα 7μμ

Κυριακή 28 Ιούλη στο Παριζιότικο Κέντρο
και τον Εθνικό Αθλητικό

σελίδες 2, 4, 5

Η μάχη
στα νοσοκομεία

σελ. 6,7

Στασιμοπληθωρισμός
Η νέα φάση της κρίσης

σελ. 8-9

Παραίτηση Ντράγκι:
Η πολιτική κρίση
βαθαίνει στην Ιταλία

σελ. 14

Μετανάστες
από Μπαγκλαντές:
«Ζητάμε πραγματική
νομιμοποίηση»

σελ. 11

Βιαστής είναι!
Οχι στο ξέπλυμα Λιγνάδη

σελ. 10

Όλοι/ες την Πέμπτη 28/7 στο Σύνταγμα, 7μμ

Σε συλλαλητήριο καλεί την Πέμπτη 28/7, στις 7μμ στο Σύνταγμα, η Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή με σύνθημα «Ν' ανατρέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημα των εμπρηστών!». Στο συλλαλητήριο καλούν επίσης μια σειρά περιβαλλοντικές οργανώσεις και συλλογικότητες όπως οι Fridays For Future, Τήνος κατά των ανεμογεννητριών, Κίνηση Όχι Λιμάνι στην Πειραιά, Support Earth, Μας Σκάβουν το Λάκκο, Πρωτοβουλία για τη Διασφάλιση της Δημόσιας Διαχείρισης του Νερού, Περιβαλλοντικό Δίκτυο Αθήνας, Δυτικό Μέτωπο, Κίνηση για την Προστασία & Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, περισσότερες από 30 δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις, η ANTAPSYA, το ΣΕΚ κ.α.

Το κάλεσμα στη διαδήλωση:

Πεντέλη, Ρέθυμνο, Μέγαρα, Σουφλί, Ηλεία, Μεσσηνία, Λέσβος, Γρεβενά κι είμαστε μόλις στα μέσα της επίσημης «αντι-πυρικής περιόδου»...

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι υπεύθυνη γι' αυτήν την καταστροφή! Μια κυβέρνηση εμπρηστών, όχι μόνο του πολέμου που απειλεί να απλωθεί από την Ουκρανία μέχρι τη ΝΑ Μεσόγειο, αλλά και των δασών και του περιβάλλοντος με την εγκληματική πολιτική της που έκανε στάχτη πέρυσι τη Βόρεια Εύβοια και τη Βαρυμπόμπη και συνεχίζει.

- Στη Δασική Υπηρεσία (που από το 1988 της έχουν αφαιρεθεί οι αρμοδιότητες δασοπροστασίας περνώντας στην ευθύνη της Πυροσβεστικής), τα τελευταία 20 χρόνια το προσωπικό έχει μειωθεί κατά 50% και οι απαραίτητοι πόροι κατά 80%. Σήμερα υπάρχουν 3.600 οργανικά κενά και προσωπικό εξουθενωμένο χωρίς ρεπό και άδειες.

- Στην Πυροσβεστική, 5.000 εργαζόμενοι εξακολουθούν να είναι εποχικοί διεκδικώντας τη μονιμοποίηση τους και επιπλέον προσλήψεις προσωπικού. Πέρυσι το Νοέμβριο είχαν να αντιμετωπίσουν τα ΜΑΤ στις διαδηλώσεις έξω από το Υπουργείο. Ο μέσος όρος ηλικίας των εργαζόμενων είναι τα 47 χρόνια. Ο εξοπλισμός που διαθέτουν είναι ανεπαρκής και παλιός, μόλις

ένα 10-15% είναι ηλικίας μέχρι 10 ετών. Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού για το Πυροσβεστικό Σώμα αντί να καλύψει αυτές τις ανάγκες, καταλήγει στις μισθώσεις για ακριβά ενοικιαζόμενα εναέρια μέσα πυρόσβεσης από μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες.

- Το Εθνικό Πάρκο Δάσους Δαδιάς - Λευκίμης - Σουφλίου στον Έβρο, ήταν ένας από τους επτά Φορείς Διαχείρισης Περιοχών Natura που καταργήθηκαν τον Δεκέμβριο του 2021 (ακολούθησαν άλλοι 16 φέτος την άνοιξη). Επτά μήνες μετά καίγεται, εν μέσω καταγγελιών ότι δεν είχαν επισκευαστεί οι διαρροές από ένα φράγμα στην περιοχή που θα έπαιζε ρόλο στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της φωτιάς. Για 800 χιλιάδες στρέμματα υπήρχαν μόλις 4 δασοφύλακες!

- Στην Πεντέλη δεν είχαν ολοκληρωθεί οι εργασίες καθαρισμού λόγω καθυστέρησης εκταμίευσης των απαραίτητων κονδυλίων με αποτέλεσμα να υπάρχει έτοιμο προσάναμμα από ξερά χόρτα και κλαδιά. Στη φωτιά επιχείρησαν περισσότεροι αστυνομικοί (626) από πυροσβέστες (486)!

- Μέσα στη βδομάδα έρχεται να ψηφιστεί το νέο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο του ΥΠΕΝ, που θα αποτελειώσει το έργο του νόμου Χατζηδάκη του 2020. Κατάργηση κάθε φραγμού για αποχαρκτηρισμό περιοχών «Natura» στις οποίες πλέον επιτρέπεται η ανάπτυξη οδικών δικτύων, εγκατάστασης και μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, εξορυκτικές δραστηριότητες, τουριστικές εγκαταστάσεις, έργα βιομηχανικών τύπου ΑΠΕ κλπ

Εμπορευματοποίηση

Επιπλέον στο νομοσχέδιο προβλέπεται η ανάπτυξη υπεράκτιων αιολικών πάρκων, ουσιαστικά ένα πεδίο εμπορευματοποίησης της ενέργειας και της θάλασσας, με τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στις εξορύξεις υδρογονανθράκων να αναλαμβάνουν και τις λεγόμενες «ΑΠΕ». Και με τη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης και του άξονα Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου να οξύνεται ο αντιδραστικός ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός για τις ΑΟΖ και να απειλείται η ειρήνη στην περιοχή.

Συγκλονιστική είναι η καταστροφή από τις πυρκαγιές μέσα σε μία μόλις εβδομάδα. Η φωτιά την περασμένη Τρίτη έκαψε 28 χιλιάδες στρέμματα και τουλάχιστον 126 σπίτια σε Πεντέλη, Ντράφι, Γέρακα, Παλλήνη, Ανθούσα. Στάχτη κινδύνεψε να γίνει το Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης.

Στο νότιο Ρέθυμνο κάηκαν περισσότερα από 40 χιλιάδες στρέμματα. Τουλάχιστον 20 χιλιάδες στρέμματα κάηκαν στα Βατερρά της Λέσβου με τη φωτιά στην κυριολεξία να σταματάει στη θάλασσα. Πυρκαγιές ξέσπασαν επίσης στα Κρέστενα, τη Μεσσηνία, τη Χαλκιδική, τη Σαλαμίνα, τα Μέγαρα κ.α. Για τουλάχιστον πέντε ημέρες καγόταν το Δάσος της Δαδιάς στον Έβρο τη Δευτέρα 25/7, ενώ για τέταρτη ημέρα έκαιγε η φωτιά στη Βάλια Κάλντα.

Οι εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης για τις δραματικές ελλείψεις στη δασοπυρόσβεση και την πυροπροστασία βγάζουν μάτι.

«Η φωτιά ξεκίνησε το απόγευμα της Τρίτης. Αρχίσαμε να βρέχουμε τα πάντα για να σώσουμε το σπίτι. Από κάποια ώρα και μετά κι όλο το βράδυ η φωτιά έκαιγε ό,τι ήθελε. Για να έφτασε κοντά σε μας στο Πικέρμι σημαίνει ότι είχε κάψει τα πάντα εν τω μεταξύ» μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Φίλιππος. «Πρώτα είδαμε περιπολικά στη γειτονιά. Πυροσβεστικό ήρθε την επόμενη ημέρα. Αυτό που καταλάβαμε ήταν ότι λόγω των περιορισμένων πυροσβεστικών δυνάμεων όλοι ήταν σε φάση υποχώρησης. Η φωτιά επέλαυε, η αστυνομία

εκκένωνε διαρκώς νέες περιοχές και οι πυροσβέστες προσπαθούσαν να συγκρατήσουν ότι μπορούσαν. Όλοι εδώ μετά τη φωτιά συζητάνε για το ότι δεν υπάρχει καμία κρατική μέριμνα, ούτε για να προλάβουν τις πυρκαγιές, ούτε για να τις σβήσουν».

«Το Ντράφι είναι η πολλοστή φορά που καίγεται από τα τέλη της δεκαετίας του '90, αλλά ενώ άλλες φορές καγόταν τμήμα της περιοχής αυτή τη φορά έχει καεί "το σύμπαν". Το μόνο πράσινο που βλέπεις είναι αυτό που περικλείεται σε μάντρες οπιτιών που τη γλίσω-

σαν» λέει ο Πάνος, πυρόπληκτος της περιοχής, δίνοντας την εικόνα της καταστροφής. «Το Ντράφι είχε χτιστεί από τον οικοδομικό συνεταιρισμό γεωργικών υπαλλήλων –σήμερα ανήκει στο δήμο Ραφήνας - Πικερμίου. Οι υποδομές της περιοχής σε πυροσβεστικούς κρουσμούς είναι επαρκείς. Αλλά δεν δουλεύουν μόνοι τους. Το πρόβλημα είναι ότι λείπει ο αναγκαίος αριθμός πυροσβεστών για να τους χρησιμοποιήσει. Το ότι ξεσπάει μια τέτοια πυρκαγιά δίπλα στην Αθήνα και οι πρώτοι που επιχειρούν είναι οι Ρουμάνοι πυροσβέστες εί-

ναι ενδεικτικό».

«Η πυρκαγιά έφτασε ενάμιση χιλιόμετρο από τα Βριλησσια. Η Παλλήνη έχει καεί ολοσχερώς. Έχει σωθεί μόνο η πλατεία» μας λέει η Ήρα, επίσης κάτοικος της περιοχής. «Οι περικοπές που έχουν γίνει στην πυροσβεστική είναι καθοριστικές. Όπως χαρακτηριστικά μάθαμε από πυροσβέστη, επέλεκε μηχανοκίνητο σώμα πυροσβεστικής που φτιάχτηκε μετά την πυρκαγιά στο Μάτι έχει μειώσει στο μισό το προσωπικό του. Και μάλιστα σε μόλις τέσσερα χρόνια από τη δημιουργία του».

Στη Βάλια Κάλντα σύμφωνα με την Εφ.Συν, μόνο δύο πεζοπόρα τμήματα πυροσβεστών, τρία οχήματα και ένα ελικόπτερο επιχειρούσαν την Κυριακή, ενώ τη Δευτέρα κανένα εναέριο μέσο δεν απογειώθηκε.

Στο Δάσος της Δαδιάς τις ελπίδες για το σταμάτημα της φοβερής οικολογικής καταστροφής τις έφερε... η βροχή που άρχισε να πέφτει τη Δευτέρα. Στη συγκεκριμένη περιοχή εργάζονται μόλις 4 δασοφύλακες για μια έκταση 800.000 στρεμμάτων! Δεν υπάρχει κανείς δασολόγος. Ο τελευταίος διοικητικός υπάλληλος του αρμόδιου Δασαρχείου Σουφλίου συνταξιοδοτήθηκε πριν δυο χρόνια. Μόλις πριν 7 μήνες το Υπουργείο Περιβάλλοντος κατάργησε τον Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Δάσους Δαδιάς – Λευκίμης – Σουφλίου μαζί με άλλους 6 αντίστοιχους φορείς περιοχών Natura.

συνέχεια στη σελίδα 4

Η οργή ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα της καταστροφής ξεχειλίζει από παντού. Μέσα σε μόνο μια βδομάδα, από την Πεντέλη μέχρι το Ρέθυμνο κι από τον Έβρο μέχρι τη Βάλια Κάλντα οι φωτιές έχουν κάνει στάχτη εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα από δάση, καλλιέργειες, σπίτια. Όλος ο κόσμος καταλαβαίνει ότι οι δικαιολογίες του Μητσοτάκη και των υπουργών του που ψάχνουν άλλοθι στην κλιματική αλλαγή και τους «θυελλώδεις άνεμους» είναι για τα σκουπίδια. Όχι μόνο γιατί κύριες υπεύθυνες για τις τραγικές καταστροφές είναι οι περικοπές που έχουν κυριολεκτικά διαλύσει κάθε υπηρεσία δασοπροστασίας και πυρόσβεσης, αλλά και γιατί την περιβαλλοντική κρίση την προκαλεί το σύστημα που υπηρετεί αυτός και η κυβέρνησή του. Όλες οι διακηρύξεις των κυβερνήσεων για «πράσινη μετάβαση» έχουν γίνει κουρελόχαρτα και το μόνο που μένει είναι η επιστροφή στα ορυκτά καύσιμα.

Δύο κόσμοι σε σύγκρουση

Αλλά δεν είναι «μόνο» οι φωτιές. Είναι η ακρίβεια που κατακαίει τα πενιχρά εισοδήματα κάθε εργατικής οικογένειας. Τον χορό της ακρίβειας σέρνουν οι κερδοσκόποι της ενέργειας. Η πολυδιαφημισμένη από την κυβέρνηση στα τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος αποδείχθηκε στην πράξη καυτή αύξηση πάνω από 15%, με τις εταιρείες να ανακοινώνουν 50 λεπτά χρέωση ανά κιλοβατώρα. Αυτό την ώρα που ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση όσον αφορά την αύξηση των πραγματικών μισθών από το 2007 έως το 2021 -για την ακρίβεια πρόκειται για μείωση 2,5%. Και έπεται συνέχεια, καθώς ο Πούτιν ανακοίνωσε νέα μείωση της παροχής φυσικού αερίου προς την Ευρώπη, ενώ οι υπουργοί Ενέργειας της ΕΕ στις Βρυξέλλες συσκέπτονται για αναγκαστική μείωση της κατανάλωσης τον επερχόμενο χειμώνα.

Στη δεξίωση στο Προεδρικό Μέγαρο για την αποκατάσταση της δημοκρατίας, ο Μητσοτάκης εμφανίστηκε χαλαρός, ότι δήθεν αυτός και

η κυβέρνησή του τα έχουν όλα, από τις φωτιές μέχρι το κύμα ακρίβειας, υπό έλεγχο και ότι «εκλογές θα γίνουν στο τέλος της τετραετίας».

Τέρας

Είναι τραγική ειρωνεία ότι δυο μέρες μετά τη «Γιορτή της Δημοκρατίας» υποδέχεται με κάθε επισημότητα στο Μέγαρο Μαξίμου τον Σαουδάραβα πρίγκηπα **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν**, αυτό το τέρας που έδωσε εντολή να δολοφονήσουν και να τεμαχίσουν το πτώμα του δημοσιογράφου Κασόγκι, στην πρώτη επίσκεψη του τελευταίου σε ευρωπαϊκή χώρα από το 2018! Ο Μητσοτάκης ξεπλένει τον δολοφόνο δικτάτορα που έρχεται για να επισφραγίσει το «στρατηγικό χαρακτήρα» της συμμαχίας Ελλάδας-Σαουδικής Αραβίας που απλώνει το πολεμικό κλίμα από την Ουκρανία στην Αν. Μεσόγειο και μέχρι τον Περσικό Κόλπο.

Είναι ακόμα μια πρόκληση απέναντι στα δημοκρατικά αισθήματα του κόσμου και τις δημοκρατικές ελευθερίες που έτσι κι αλλιώς η κυβέρνηση είχε φροντίσει να κουρελιάσει τις περασμένες μέρες με τις απαγορεύσεις και τις επιθέσεις των ΜΑΤ σε διαδηλώσεις από τα Εξάρχεια μέχρι τα Άγρια.

Ο Μητσοτάκης μπορεί να το παίζει άνετος, αλλά ξέρει πολύ καλά ότι ο ίδιος και το σύστημα που υπηρετεί είναι βουτηγμένοι σε μια πολλαπλή κρίση: οικονομική, πολεμική, υγειονομική, περιβαλλοντική, πολιτική. Φοβάται ότι έρχεται η σειρά του μετά την κατάρρευση του Ντράγκι στην Ιταλία που έχει τρομοκρατήσει όλες τις ευρωπαϊκές άρχουσες τάξεις γιατί προβαλλόταν ως ο πιο πετυχημένος διαχειριστής που είχε καταφέρει να κάνει την ΕΕ αγαπητή στους Ιταλούς.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΔΕΘ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Με κεντρικό σύνθημα «Κάτω η κυβέρνηση της ακρίβειας, της φτώχειας και του πολέμου» κυκλοφορεί η προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για το μεγάλο Πανεργατικό Συλλαλητήριο στη ΔΕΘ στις 10 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Ο Συντονισμός καλεί προσυγκέντρωση στις 5.30μμ, Εγνατία και Αγ. Σοφίας, και συμμετοχή στη συγκέντρωση των Συνδικάτων στις 6μμ στο Άγαλμα του Βενιζέλου.

«Το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Θεσσαλονίκη, στο μεγάλο συλλαλητήριο των Συνδικάτων την ημέρα των εγκαινίων της ΔΕΘ. Θα διαδηλώσουμε όλοι μαζί, σωματεία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, κλιμακώνοντας τη σύγκρουση με την κυβέρνηση της ακρίβειας, που κάνει πλάτες στους κερδοσκόπους και βγάζει τον βιαστή Λιγνάδη από τη φυλακή. Η επιτυχία του συλλαλητηρίου στη ΔΕΘ θα ανοίξει τον δρόμο για να κλιμακώσουμε, σε ένα καυτό απεργιακό κύμα το φθινόπωρο, που θα τσακίσει αυτήν την κυβέρνηση της ακρίβειας, της φτώχειας, των ιδιωτικοποιήσεων, της μεγαλύτερης εμπλοκής στον πόλεμο», αναφέρει η προκήρυξη του Συντονισμού.

Πρόκληση

Και συνεχίζει: «Για να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας, με Συλλογικές Συμβάσεις και αυξήσεις. Για την επανακρατικοποίηση της ΔΕΗ και όλων των δημόσιων επιχειρήσεων που η ιδιωτικοποίησή τους έχει εκτινάξει στα ύψη τα τιμολόγια. Για να σταματήσουμε την ελληνική εμπλοκή στον παρατεταμένο πόλεμο της Ουκρανίας. Γιατί είναι πρόκληση να ξεδεύουν πάνω από 10 δις ευρώ για F-35, φρεγάτες και Ραφάλ, και την ίδια ώρα να δίνουν ψίχουλα στον κόσμο της δουλειάς, στην Υγεία και την Παιδεία.

Θα διαδηλώσουμε μαζί με τους αντιπολεμικούς αγωνιστές για να σταματήσουμε τον αντιδραστικό πόλεμο του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας πάνω στο κουφάρι της Ουκρανίας. Θα διαδηλώσουμε μαζί με το αντιρατσιστικό κίνημα, για να απαιτήσουμε ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, χωρίς στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μαζί με το κίνημα ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή που σπέρνει ο καπιταλισμός και είτε πνίγει τον κόσμο στις πλημμύρες του χειμώνα, είτε τον καίει στις φωτιές του καλοκαιριού».

• Τα πούλμαν του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης από την Αθήνα θα αναχωρήσουν στις 8πμ από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (28ης Οκτωβρίου 44). Κλείστε θέσεις στα τηλέφωνα 6944058157 και 6942894311

Καταστροφικές περικοπές

συνέχεια από τη σελίδα 2

«Τα δασαρχεία είναι διαλυμένα. Δεν υπάρχει προσωπικό. Οι παροχές του νερού από τα φράγματα που υπάρχουν είναι χαλασμένα» καταγγέλει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιώργος Μποτσίδης** από τον **Έβρο**. «Ήρθε ο Στυλιανίδης, φωτογραφήθηκε ωραία και καλά κι έφυγε. Η δικαιολογία που χρησιμοποιούν είναι το δύσβατο του δάσους, ενώ στην πραγματικότητα φταίει η εγκατάλειψη, η αποδιοργάνωση και οι περικοπές. Η πυροσβεστική δεν έχει προσωπικό και αυτοί που υπάρχουν δεν έχουν εμπειρία κι εκπαίδευση για πυρόσβεση στα βουνά. Το μέτωπο ακόμα μαίνεται. Μην ακούς τις ειδήσεις» συνεχίζει.

Τα τελευταία 20 χρόνια υπολογίζεται ότι έχουν καεί πάνω από 10 εκατομμύρια στρέμματα. Σχεδόν το 8% της συνολικής έκτασης της χώρας. 1.300.000 στρέμματα κάηκαν μόνο πέρυσι. Κι όμως, παρότι οι πυρκαγιές αποτελούν μόνιμο φαινόμενο κάθε καλοκαίρι, οι κυβερνητικές προτεραιότητες είναι σαφείς. Οι προσλήψεις και η χρηματοδότηση αφορούν αποκλειστικά την αστυνομία και τους πολεμικούς εξοπλισμούς. Το ελληνικό κράτος αγόρασε 18 Ραφάλ. Ένα καινούριο Ραφάλ κοστίζει 90 εκατομμύρια ευρώ. Ένα πυροσβεστικό Canadair CL-215 κοστίζει 4 εκατομμύρια ευρώ. Για κάθε ένα λιγότερο Ραφάλ θα μπορούσαν να αγοραστούν 22 επιπλέον πυροσβεστικά Canadair CL-215 ή 3 υπερσύγχρονα Canadair CL-515 που μπορούν να πετάνε και να επιχειρούν και τις νυχτερινές ώρες.

“Είμαστε μόνοι μας”

Στη **Λέσβο** αναμένονταν να φτάσουν την Κυριακή 20 πυροσβέστες και 5 οχήματα από την Αθήνα για να συνδράμουν τους 81 πυροσβέστες που μάχονται την πυρκαγιά στα Βατερρά. Δίκαια η είδηση προκάλεσε αντιδράσεις και σχόλια, συγκρίνοντας τον αριθμό των 20 πυροσβεστών με την απόβαση των εκατοντάδων ματατζήδων στο νησί τον Φλεβάρη του 2020, που είχαν σταλεί για να επιβάλουν το στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Μανταμάδο. «Είμαστε μόνοι μας και παλεύουμε μόνοι μας» ήταν τα λόγια του προέδρου των πυροσβεστών Βορείου Αιγαίου **Γιώργου Ντίνου** στην τοπική ιστοσελίδα stonisi.gr. «Ήρθαν 20 συνάδελφοι από την Αθήνα και 5 οχήματα, σημαντική στήριξη, όπως και τα εναέρια μέσα, όχι όμως αρκετή για να μπορέσουμε να ελέγξουμε έγκαιρα και αποτελεσματικά το μέγεθος της φωτιάς. Στο νησί είμαστε 140 πυροσβέστες, πόσο να αντέξουμε; Το πολυδιαφημισμένο νέο σώμα των δασοκομάντος, που είναι; Δεν θα έπρεπε να έχουμε τώρα κάποια άτομα να επιχειρήσουν στη φωτιά; Αν δεν έρθουν στη φωτιά πού θα έρθουν, στα χιόνια;».

Κι όσο οι πυροσβέστες στη Λέσβο περίμεναν τις ενισχύσεις το τελευταίο παρασκευασαβατοκύριακο, εκατοντάδες άντρες της ΕΛΑΣ στέλλονταν να εμποδίσουν δυο διαδηλώσεις στα **Εξάρχεια** -μία ενάντια στους βιασμούς και μία για το Μετρό - και μια συναυλία αλληλεγγύης στα Προπύλαια για τον απεργό πείνας Γ. Μιχαηλίδη. Μια επιχείρηση που πέραν της εξοργιστικής περιστολής αυτονόητων δημοκρατικών δικαιωμάτων, αποτελούσε άλλη μια επίδειξη των κυβερνητικών προτεραιοτήτων. Το ίδιο γινόταν και στα **Άγραφα** την Κυριακή 24/7 όπου η κυβέρνηση επέλεγε να στείλει τα MAT στο βουνό για να επιτεθούν με ξύλο, χημικά και συλλήψεις σε κατοίκους που διαμαρτύρονταν για την περιβαλλοντική καταστροφή που θα σημάνει η εγκατάσταση ανεμογεννητριών στον Τύμπανο.

Οι ίδιοι οι πυροσβέστες που μάχονται με τις φλόγες, είναι αυτοί που, μετά την περυσινή καταστροφή, ανέδειξαν τις πραγματικές ανάγκες για προσλήψεις και χρηματοδότηση του Πυροσβεστικού Σώματος. Τότε, στις 5 Νοέμβρη της περασμένης χρονιάς, εκατοντάδες πυροσβέστες συγκεντρώθηκαν έξω από το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας. Το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης φιλοξενούσε τη δήλωση του **Γιάννη Καμαρινού**, εποχικού πυροσβέστη στην Ελευσίνα: «Ζητάμε την άμεση μονιμοποίησή μας γιατί το σώμα έχει ανάγκη και δεν έχει κόσμο. Με το ζόρι βγαίνουν οι βάρδιες και γι’ αυτό στο τέλος φτάσαμε να φέρνουν πυροσβέστες από το εξωτερικό. Θέλουμε να προσληφθούν όλοι οι 2.500-3.000 συμβασιούχοι αλλά ούτε και αυτοί φτάνουν γιατί οι ανάγκες είναι αυτή τη στιγμή για πάνω από 4.000 κόσμο. Όσο για τον εξοπλισμό μας; Κράνη των 2,5 ευρώ, μια μόνο στολή, δεν έχουμε δεύτερη...». Τα πλακάτ στη διαδήλωση έγραφαν «Ήρωες στις φωτιές – Ξεχασμένοι το χειμώνα». Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν να στείλει την Αύρα και τα MAT για να τους διαλύσει, προκαλώντας μάλιστα σοβαρούς τραυματισμούς στους καλοκαιρινούς «ήρωες».

Στέλιος Μιχαηλίδης

5/11/2021, Διαδήλωση εποχικών πυροσβεστών. Φωτό: Γιώργος Πίττας

ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Το δολοφονικό καθεστώς Σίσι δεν βάφεται “πράσινο”

Η δικτατορία του Σίσι της Αιγύπτου, ετοιμάζεται να φιλοξενήσει ένα μεγάλο διεθνές γεγονός τον Νοέμβρη. Συγκεκριμένα την COP27, την Σύνοδο του ΟΗΕ για το κλίμα. Η Σύνοδος θα γίνει στο πολυτελές θέρετρο του Σαρμ ελ Σεϊχ στην Ερυθρά Θάλασσα, και θα το φρουρούν οι σιδερόφρακτες και αιματοβαμμένες δυνάμεις ασφαλείας της χούντας. Ενώ η χούντα του Σίσι φυλακίζει τους αντιφρονούντες και πνίγει κάθε αντιπολιτευτική φωνή είναι και μεγάλος παίκτης στην εξόρυξη ορυκτών καυσίμων, συγκεκριμένα φυσικού αερίου από τα κοιτάσματά της.

Γι’ αυτούς τους λόγους η **Αιγυπτιακή Καμπάνια για τη Δημοκρατία και το Κλίμα** κάνει έκκληση στους ακτιβιστές και τις οργανώσεις τους σε όλο τον κόσμο να μην νομιμοποιήσουν την “πράσινη” φιάστα της χούντας και των προστατών της. Σε κείμενο που έχει κυκλοφορήσει διεθνώς η Καμπάνια τονίζει:

“Η κυβέρνηση της Αιγύπτου έχει ανακοινώσει ότι θα υπάρχει χώρος για διαμαρτυρίες στη διάρκεια της Συνόδου αλλά αυτό που εννοεί στην πραγματικότητα είναι ότι θα υπάρχουν κάλπικα γεγονότα από κρατικές ΜΚΟ για να δίνουν την εντύπωση ότι στην Αίγυπτο υπάρχει μια ανεξάρτητη κοινωνία πολιτών. Κανείς γνήσιος ακτιβιστής της αντιπολίτευσης δε θα μπορέσει να βρεθεί στο χώρο της Συνόδου στο Σαρμ ελ Σεϊχ. Θα είναι ντροπή αν

τα γνήσια κινήματα που δρουν σε όλο τον κόσμο “τσιμπήσουν” και πάρουν μέρος σε αυτή την κρατική κακόγουστη κωμωδία.

Το καθεστώς του Αμπντελφάταχ αλ Σίσι θα παρουσιαστεί στη συνδιάσκεψη και στους μήνες που θα μεσολαβήσουν ως σημαιοφόρος των αιτημάτων του Παγκόσμιου Νότου και ιδιαίτερα των αφρικανικών χωρών. Πρόκειται για ένα μεγάλο ψέμα. Το μόνο που εκπροσωπεί το καθεστώς είναι μια στρατιωτική χούντα που βρίσκεται στην εξουσία από το 2013.

Καταστολή

Οι ακτιβιστές στην Αίγυπτο που αντιπαλεύουν τις περιβαλλοντικές πολιτικές του καθεστώτος παρενοχλούνται, συλλαμβάνονται, παρακολουθούνται και φιμώνονται. Όποιο και αν είναι το ζήτημα, η πάλη ενάντια στην εισαγωγή άνθρακα, τα εργοστάσια τσιμέντου δίπλα σε κατοικημένες περιοχές που καταστρέφουν την υγεία του κόσμου ή τα εργοστάσια λιπασμάτων που μολύνουν τον υδροφόρο ορίζοντα ή οι κινητοποιήσεις ενάντια στο ξερίζωμα δέντρων και πάρκων για να κατασκευαστούν μεγαθήρια, η απάντηση είναι πάντοτε η ίδια: καταστολή.

Αυτά τα λόγια δεν προορίζονται για τους ηγέτες που θα πάρουν μέρος στη σύνοδο ούτε για τις κυβερνήσεις τους. Αυτοί οι ηγέτες θα ταξιδέψουν στο Σαρμ ελ Σεϊχ τον

Νοέμβρη για να υμνήσουν το αιγυπτιακό καθεστώς και να βοηθήσουν τον Σίσι να βάψει πράσινη την κυβέρνησή του. Θα έρθουν για να κάνουν μπίζνες και να επισφραγίσουν συμμαχίες για να δώσουν γελοίες υποσχέσεις που δεν πρόκειται να τηρήσουν. Δείτε πως “γλύφουν” για να εξασφαλίσουν συμφωνίες για πετρέλαιο και φυσικό αέριο με τις απόλυτες μοναρχίες του Κόλπου λόγω του πολέμου στην Ουκρανία.

Αυτά τα λόγια τα απευθύνουμε για τους ακτιβιστές/τριες του παγκόσμιου μαζικού κινήματος ενάντια στην κλιματική αλλαγή αλλά και σε όσους/ες παλεύουν για δημοκρατία, ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη. Εχει γίνει πλέον σαφές ότι ο διαχωρισμός αυτών των αγώνων ζημιώνει και τους δυο.

Για όσους οργανώνουν εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις ενόψει της Συνόδου του Νοέμβρη ή κατά τη διάρκειά της: Ο αγώνας σας είναι και δικός μας αγώνας. Μην αφήσετε τον Σίσι να ισχυριστεί ότι εκπροσωπεί τον Νότο, μην τον αφήσετε να βάψει πράσινο το δολοφονικό καθεστώς του. Ας παλέψουμε μαζί, στον παγκόσμιο Νότο και Βορρά, για ένα κόσμο απαλλαγμένο από την περιβαλλοντική καταστροφή. Αυτό μπορούμε να το καταφέρουμε αν σταθούμε αλληλέγγυοι για δημοκρατία, ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ελευθερία”.

Α.Μ.

Ν'αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα

Την ίδια στιγμή που η Ευρώπη καιγόταν (κυριολεκτικά και μεταφορικά), τη Δευτέρα 11 Ιουλίου ξεκινούσε η 13η Διάσκεψη του Βερολίνου για το Κλίμα (Petersberg Climate Dialogue) με τη συμμετοχή υπουργών από 40 αναπτυσσόμενες χώρες. Εκεί, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, δήλωνε ότι: «Η μισή ανθρωπότητα βρίσκεται σε ζώνη κινδύνου από πλημμύρες, ξηρασίες, ακραίες καταιγίδες και δασικές πυρκαγιές. Κανένα έθνος δεν έχει ανοσία. Ωστόσο, συνεχίζουμε να τροφοδοτούμε τον εθισμό μας στα ορυκτά καύσιμα... η ανθρωπότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με "συλλογική αυτοκτονία"».

Φυσικά, δεν είναι πρώτη φορά που ο ΓΓ του ΟΗΕ, αλλά και οι ίδιες οι εκθέσεις των αντίστοιχων επιτροπών του ΟΗΕ και οι παγκόσμιοι Οργανισμοί, προειδοποιούν για τις καταστροφικές συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Τα νούμερα είναι αποκαλυπτικά.

Οι εκπομπές του CO₂, από τις καύσεις των ορυκτών καυσίμων, έχουν θερμάνει τον πλανήτη κατά περίπου 1,2°C σε σύγκριση με την προβιομηχανική εποχή. Τα τελευταία 5 χρόνια, η μέση θερμοκρασία της Ευρώπης ήταν κατά σχεδόν 2 βαθμούς υψηλότερη από την αντίστοιχη τιμή κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Ζούμε την πιο ζεστή δεκαετία που έχει καταγραφεί ποτέ. Στην Ελλάδα έχουμε έως και τριπλασιασμό, κατά τη διάρκεια των τελευταίων 30 ετών, των ημερών κατά τις οποίες η μέγιστη θερμοκρασία ξεπερνά τους 37°C.

Από το 2004, έχουν διεξαχθεί περισσότερες από 400 μελέτες που εξετάζουν το πώς η κλιματική αλλαγή επηρεάζει τα ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως καύσωνες, πλημμύρες και ξηρασίες. Το κοινό συμπέρασμα είναι ότι η κλιματική αλλαγή κάνει τους καύσωνες πιο θερμούς και πιο συχνούς.

Το ίδιο ισχύει και για τις πυρκαγιές. Η κλιματική αλλαγή δημιουργεί το απαραίτητο «πυρομετεωρολογικό υπόβαθρο» (υψηλή θερμοκρασία, ισχυροί άνεμοι, μειωμένη υγρασία στο έδαφος που πέφτει κάτω από το 10% και παρατεταμένη ξηρασία) ώστε εάν εκδηλωθεί φωτιά, αυτή να λάβει ευκολότερα διαστάσεις και να καταστεί καταστροφική. Η μεταβολή των κλιματολογικών συνθηκών πολλαπλασιάζει την ένταση του φαινομένου των πυρκαγιών και επιμηκύνει των χρονική περίοδο εκδήλωσής τους. Η διάρκεια της περιόδου όπου εκδηλώνονται πυρκαγιές κατά τη διάρκεια του έτους επιμηκύνθηκε κατά 19% τα τελευταία 40 χρόνια.

Εργατική Πρωτομαγιά 2022. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η κλιματική αλλαγή δεν είναι άλλοθι για τις κυβερνήσεις που καταστρέφουν το περιβάλλον

Στα δάση του Ειρηνικού, αυξήθηκε 43% ή σε επιπλέον 37 μέρες, στη Μεσόγειο κατά 55% ή 29 μέρες. Το πιο τρομακτικό είναι ότι οι ίδιες οι πυρκαγιές πυροδοτούν το φαύλο κύκλο της κλιματικής αλλαγής, που ευθύνεται για την ένταση και την καταστροφικότητά τους. Σε παγκόσμια ετήσια κλίμακα οι πυρκαγιές καίνε 3 – 5 εκατ. km² δασικές εκτάσεις, με αποτέλεσμα να μειώνεται η ποσότητα του CO₂ που δεσμεύεται από τα δάση κατά 10%, και, ταυτόχρονα, εκπέμπουν περίπου 8 δισ τόνους CO₂ στην ατμόσφαιρα που «τροφοδοτούν» την κλιματική αλλαγή που προκαλεί μεγαλύτερες πυρκαγιές.

Απολογισμός θανάτων

Την προηγούμενη βδομάδα, πάνω από 1.000 άτομα έχασαν τη ζωή τους από την ζέστη σε Ισπανία και Πορτογαλία, ενώ στη συνέχεια το κύμα καύσωνα κινήθηκε προς τη Βρετανία σπάζοντας το ρεκόρ ζέστης και 13 άτομα έχασαν τη ζωή τους. Να έχουμε στο μυαλό μας ότι ο πραγματικός απολογισμός των θανάτων από ένα κύμα καύσωνα είναι πολύ υψηλότερος από ό,τι αναφέρεται. Η παρατεταμένη και υπερβολική ζέστη επιδεινώνει τις υπάρχουσες ασθένειες και τα ιατρικά προβλήματα

και προκαλεί πολλούς θανάτους και μετά την περίοδο του καύσωνα. Μια επιστημονική έρευνα, που μόλις δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Science», αναφέρει ότι εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής, και μόνο στις ΗΠΑ, για κάθε 1°C που θα αυξάνει η μέση θερμοκρασία, μεταξύ άλλων συνεπειών, οι μέσες αποδόσεις των γεωργικών καλλιεργειών θα μειωθούν κατά περίπου 9%. Στην Ινδία, φέτος, λόγω των ασυνήθιστα υψηλών θερμοκρασιών, αναμένεται να μειωθεί η παραγωγή σιταριού κατά 6 εκατ. τόνους. Δεν είναι μόνο ο πόλεμος στην Ουκρανία που απειλεί τη διατροφική επάρκεια.

Το πιο εξοργιστικό είναι ότι ενώ οι κυβερνήσεις υπηρετούν ένα σύστημα που προκαλεί και επιταχύνει την κλιματική αλλαγή, ενώ παίρνουν μέτρα και νομοθετούν για μεγαλύτερη χρήση ορυκτών καυσίμων και μεγαλύτερη καταστροφή του περιβάλλοντος ταυτόχρονα, χρησιμοποιούν την κλιματική αλλαγή ως άλλοθι για την προώθηση της πυρηνικής ενέργειας, την έκταση των καταστροφών που, εξαιτίας και των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες, είναι ανίκανες να πάρουν μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης.

Αυτή η αντιμετώπιση από την κυβέρνηση της ΝΔ προκαλεί οργή και θυμό. «Κροκοδείλια δάκρυα» για την απειλή της κλιματικής αλλαγής αλλά την ίδια στιγμή η Ελλάδα μετατρέπεται σε «ενεργειακό κόμβο» για την Ευρώπη και τη ροή του ρυπογόνου LNG που το κουβαλάει το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο. Μαζί με τις εικόνες με τους μπάτσους με τα πιστόνια στο χέρι που προσπαθούσαν να σβήσουν τη φωτιά στη Πεν-

τέλη, γιατί δεν υπήρχαν πυροσβέστες, έρχονται και αυτές από τη καταστροφή του Εθνικού Δρυμού στη Δαδιά την ίδια στιγμή που το Υπουργείο Ενέργειας κατεβάζει νομοσχέδιο που παραχωρεί τις περιοχές υψηλής προστασίας και τις Natura στα αρπακτικά της αγοράς.

Η Ελλάδα δεν είναι η εξαίρεση. Το ίδιο ισχύει σε όλη την «πολιτισμένη» και «περιβαλλοντικά ευαίσθητη» Δύση.

Ψεύτικες υποσχέσεις

Οι 40 υπουργοί που συναντήθηκαν στο Βερολίνο, μιλήσανε για «μια από τις τελευταίες ευκαιρίες για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ βασιικών χωρών πριν από τη Σύνοδο Κορυφής του ΟΗΕ για το Κλίμα (COP27) στην Αίγυπτο τον Νοέμβριο». Φυσικά, δεν μπόρεσαν να έρθουν σε καμία συμφωνία. Στην COP26, οι κυβερνήσεις, πέρα από τις ψεύτικες υποσχέσεις για το όριο του 1,5°C, συμφώνησαν να παρουσιάσουν κάθε χρόνο βελτιωμένα σχέδια για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, γνωστά ως Εθνικά Καθορισμένες Συνεισφορές (NDCs). Αυτή η «παρουσίαση των NDCs», για το 2022, θα γινόταν στην COP27, τον ερχόμενο Νοέμβριο, στην Αίγυπτο. Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν, Φρανς Τίμερμανς, ο οποίος εκπροσωπεί την ΕΕ στις συνομιλίες στον ΟΗΕ για το κλίμα, σε συνέντευξή του στον Guardian, δήλωνε: «Δεν βλέπω τόσα πολλά νέα εθνικά σχέδια στον ορίζοντα». Και ούτε θα δει γιατί αυτό που συμβαίνει είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση. Είναι ενδεικτικό ότι το CO₂ έφτασε, το Ιούλιο του 2022, να είναι κατά 50%

υψηλότερο στην ατμόσφαιρα σε σχέση με την προβιομηχανική εποχή. Ιστορικό ρεκόρ.

Η αύξηση των τιμών της ενέργειας, που ξεκίνησε πριν τον πόλεμο στην Ουκρανία, εξαιτίας της «επανεκκίνησης» της παγκόσμιας οικονομίας από την πανδημία, και επιδεινώθηκε από τον πόλεμο, έχει οδηγήσει τις κυβερνήσεις σε μία κούρσα αύξησης της χρήσης ορυκτών καυσίμων με τις εταιρίες να θησαυρίζουν και τον πλανήτη να υποφέρει. Η δήλωση του Υπουργού Ενέργειας της Σαουδικής Αραβίας, Abdulaziz bin Salman: «Κοιτάξτε τι συμβαίνει γύρω μας αυτές τις μέρες. Ποιος μπορεί να ασχοληθεί με την κλιματική αλλαγή αυτή τη στιγμή;» είναι το «μαστίγιο της αναγκαιότητας» για όλες τις κυβερνήσεις.

Μπορεί ο Γκουτέρες να μιλάει για «συλλογική αυτοκτονία» αλλά η πραγματικότητα είναι ότι το 99% του κόσμου δεν είναι ούτε υπεύθυνο για την κλιματική αλλαγή (το πλουσιότερο 1% του πλανήτη ευθύνεται για το 50% των εκπομπών CO₂ και μόλις 100 εταιρείες είναι υπεύθυνες για το 70%) και ούτε είναι διατεθειμένο να «αυτοκτονήσει».

Αν τους αφήσουμε, τα χειρότερα είναι μπροστά μας και όχι τόσο πολύ μακριά. Ο πρώην επικεφαλής επισημόνας της NASA, Γουαλίντ Αμπνταλάτι, δηλώνει ότι «Πιστεύω ακράδαντα ότι θα κοιτάμε πίσω μετά από 10, 20, 50 χρόνια και θα νοσταλγούμε το 2020».

Για να μην φτάσουμε εκεί πρέπει να έχουμε ξεκάθαρο ότι οι αγώνες και τα αιτήματα ενάντια στη καταστροφή του περιβάλλοντος, για την αντιμετώπιση των συνεπειών από τους καύσωνες, για πρόληψη και σβήσιμο των πυρκαγιών και όλων των άλλων καταστροφικών συνεπειών από τη κλιματική αλλαγή είναι, όσο ποτέ, αναγκαία. Όμως, δεν αρκούν.

Για να «αντιστρέψουμε το κλίμα» πρέπει να κοντράρουμε τις βασικές επιλογές του καπιταλισμού. Να απαιτήσουμε το σταμάτημα της χρήσης ορυκτών καυσίμων και της πυρηνικής ενέργειας, κλιματική δικαιοσύνη, απέναντι στην απάτη της «πράσινης ανάπτυξης» –τον δημόσιο εργατικό έλεγχο στην ενέργεια και στις μεταφορές και τη δημιουργία εκατομμυρίων θέσεων εργασίας σε πραγματικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας που δεν θα καταστρέφουν το περιβάλλον.

Να ανοίξουμε το δρόμο για να ανατρέψουμε αυτό το σύστημα που απειλεί «να μας πάρει μαζί του στη καταστροφή». Με λίγα λόγια, «Να αλλάξουμε το σύστημα και όχι το κλίμα».

Γιώργος Ράγκος

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

9 Σεπτέμβρη - Απεργούμε και διαδηλώνουμε στην ΔΕΘ

Την Παρασκευή 9 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη, οι υγειονομικοί απεργούμε και διαδηλώνουμε μαζί στη Θεσσαλονίκη με συγκέντρωση στις 8.30πμ στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και πορεία στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Ξεκινάμε τη διήμερη "πολιορκία" της κυβέρνησης Μητσοτάκη στη ΔΕΘ. Η κυβέρνηση των πυρκαγιών, της ακρίβειας, του πολέμου, της διάλυσης των νοσοκομείων, το στήριγμα των αφεντικών, πρέπει να πέσει άμεσα. Τα σώματά μας και οι αγώνες μας μπορούν να γκρεμίσουν αυτή τη βάρβαρη κυβέρνηση της δεξιάς.

Μέσα στο κατακαλόκαιρο τα νοσοκομεία χτυπάνε κόκκινο. Από τη μια η πανδημία που έχει αφεθεί στην τύχη της, από την άλλη οι τραγικές ελλείψεις σε όλες τις δημόσιες δομές Υγείας σε προσωπικό. Χιλιάδες συνάδελφοι βρίσκονται αντιμέτωποι στην αδυναμία λήψης αδειών ή ακόμα και την οικονομική δυσχέρεια να πάνε διακοπές σε ένα νησί.

Ο θυμός και η αγανάκτηση ξεχειλίζουν και οδηγούν σε απεργιακές κινητοποιήσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις σε πολλά νοσοκομεία. Στο παιδιατρικό Αγλαΐα Κυριακού ενάντια στη μείωση χειρουργείων λόγω υποστελέχωσης, στην Παμμακάριστο, στο νοσοκομείο Φιλιατών και το νοσοκομείο Σύρου ενάντια στην υποβάθμιση και την υποστελέχωση που κλείνουν τμήματα, στο

Έλενα Βενιζέλου για να μην φύγουν οι καθαρίστριες. Τα νοσοκομεία στη Θεσσαλονίκη ενάντια στις μετακινήσεις προσωπικού. Ο κάταλος είναι μεγάλος αλλά η κυβέρνηση θέλει να επιβάλλει ότι η λύση είναι η "συνεργασία" με τον ιδιωτικό τομέα. Ξεκινάμε με τη "σύμπραξη" παιδιατρικής κλινικής του Υγεία με την πανεπιστημιακή παιδιατρική στο Αττικό.

Βομβαρδισμένο ΕΣΥ

Κουβέντα ο Πλεύρης για τις προσλήψεις και την επαναφορά των εργαζομένων σε αναστολή. Δέκα ώρες αναμονής για τον κόσμο για να εξεταστεί στα επείγοντα ενός νοσοκομείου και άλλες δεκαπέντε ώρες αναμονής για να βρεθεί ένα ράντζο για να νοσηλευτεί. Και ύστερα συνθήκες νοσηλείας σε ένα βομβαρδισμένο ΕΣΥ που δουλεύει μόνο χάρη στις προσπάθειες των υγειονομικών

Η Υγεία για την κυβέρνηση Μητσοτάκη και τα αφεντικά πρέπει να μετατραπεί σε μηχανή παραγωγής κέρδους διαφορετικά δεν έχει σημασία. Γι' αυτό στην πανδημία θησαύρισαν οι κλινικάρχες και οι ιδιοκτήτες των μεγάλων διαγνωστικών κέντρων από τις κρατικές αποζημιώσεις στη δήθεν αντιμετώπιση της πανδημίας. Οι επιλογές της ΝΔ είναι εγκληματικές. Εκατομμύρια ευρώ για Ραφάλ και εξοπλισμούς με την εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο και μηδέν στην Υγεία. Και αυτό κοστίζει

καθημερινά εκατοντάδες ζωές μια που τα υποστελεχωμένα νοσοκομεία ούτε τον κόβιντ μπορούν να αντιμετωπίσουν ούτε την υπόλοιπη νοσηρότητα που θερίζει κυριολεκτικά και σκοτώνει ανθρώπους που θα μπορούσαμε να σώσουμε με πιο ακραίο παράδειγμα στον Άγιο Ανδρέα στην Πάτρα.

Οργανώνουμε τη συμμετοχή των νοσοκομείων στην απεργιακή διαδήλωση των νοσοκομείων στις 9 Σεπτέμβρη. Παίρνουμε αποφάσεις στα πρωτοβάθμια σώματά για την συμμετοχή μας και απαιτούμε από ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ την κάλυψη της απεργίας στις 9/9.

Με επιτροπές αγώνα ξεσηκώνουμε τα νοσοκομεία μας. Διεκδικούμε από τις Ομοσπονδίες μας μετά τις 9 Σεπτέμβρη να προχωρήσουν σε κλιμάκωση με απεργιακές κινητοποιήσεις μέχρι να τελειώσουμε με αυτήν τη βάρβαρη κυβέρνηση που βάζει τα κέρδη της πάνω από τις ζωές μας.

- ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
- ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
8.30πμ Ιπποκράτειο Θεσ/νίκης
Πορεία στο Υπ. Μακεδονίας-Θράκης

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

- ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ
- ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
- ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
- ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΣΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ Αναχώρηση ΠΕΜΠΤΗ 8/9, 11πμ, Αγ. Σάββας
Τηλ.επικοινωνίας: 6945 677808

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
<http://syntonismosygnia.blogspot.gr> • 6945 677808

- ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
- ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Συντονιστικό Νοσοκομείων

*Δηλώστε συμμετοχή στα πούλμαν για το ανέβασμα στη Θεσσαλονίκη στο τηλέφωνο 6945677808. Αναχώρηση Πέμπτη 8/9, 11μμ από το νοσοκομείο Άγιος Σάββας

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η παραίτηση του διευθυντή του αναισθησιολογικού τμήματος στο Ιπποκράτειο ήταν η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι σε ότι αφορά την έλλειψη προσωπικού και ειδικότερα τους αναισθησιολόγους. Από τις 29 οργανικές θέσεις αναισθησιολόγων του νοσοκομείου, πλέον καλύπτονται μόνο οι 8. Κι αυτό σε ένα νοσοκομείο με μεγάλο αριθμό χειρουργείων, από επείγοντα χειρουργεία ενηλίκων και παιδιών μέχρι εξειδικευμένα χειρουργεία μεταμοσχεύσεων.

Τον προηγούμενο χρόνο η έλλειψη αναισθησιολόγων και η μετατροπή του Ιπποκρατείου σε νοσοκομείο μιας νόσου είχε ως αποτέλεσμα να αναβληθούν και να ακυρωθούν εκατοντάδες χειρουργεία. Είχαν προκηρυχθεί τέσσερις θέσεις τους προηγούμενους μήνες, αλλά οι συνάδελφοι δεν ανταποκρίθηκαν. Όχι γιατί αδιαφορούν, αλλά γιατί ξέρουν ότι θα δουλεύουν ασταμάτητα, σε πολύ άθλιες συνθήκες, με λίγα λεφτά και απλήρωτες εφημερίες. Αν προκηρυχθούν όλες οι κενές θέσεις, είναι σίγουρο ότι θα καλυφθούν, καθώς θα έχουν εξασφαλιστεί οι ανθρώπινες συνθήκες εργασίας.

Δεν έχουν ευθύνη οι γιατροί για αυτή την κατάσταση. Η ΟΕΝΓΕ είχε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση για να λυθεί το πρόβλημα πανελλαδικά της έλλειψης αναισθησιολόγων στο ΕΣΥ. Φτάσαμε στο σημείο οι συνθήκες και οι μισθοί να είναι καλύτεροι στον ιδιωτικό τομέα απ' ότι στο δημόσιο. Συνάδελφοι παραιτούνται γιατί δεν αντέχουν άλλο, με αποτέλεσμα να είναι ακόμα χειρότερη η κατάσταση αυτών που μένουν πίσω και αδυναμία των νοσοκομείων να ανταπεξέλθουν στον αυξημένο όγκο των περιστατικών.

Γι' αυτό είναι προκλητικό η κυβέρνηση μαζί με τα ΜΜΕ να στοχοποιούν το προσωπικό για το θλιβερό γεγονός του θανάτου 49χρονου στον Άγιο Αντρέα στην Πάτρα ή το περιστατικό με την έγκυο εδώ στο Ιπποκράτειο. Δολοφονικές είναι οι πολιτικές των διοικήσεων και του υπουργείου που αφήνουν τόσο υποστελεχωμένο το ΕΣΥ. Έτσι κατέληξε νοσηλευτής στο ΑΧΕΠΑ να αφήνει την τελευταία του πνοή στη βάρδια που κάλυπτε μόνος του, παρά τις ενοχλήσεις με την καρδιά του, καθώς δεν υπήρχε άλλος να τον αντικαταστήσει. Προσλήψεις χρειάζομαστε και όχι αστυνόμευση. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντική η συμμετοχή όλων στην Πανελλαδική κινητοποίηση στις 9/9 εδώ στην Θεσσαλονίκη.

Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης και μέλος ΔΣ της ΕΝΙΘ

ΦΙΛΙΑΤΕΣ

Μια πρώτη κινητοποίηση στο Γενικό Νοσοκομείο Φιλιατών αποτέλεσε η στάση εργασίας που προκήρυξε η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου στις 20/07 μετά την απόφαση της γενικής συνέλευσης των ιατρών του νοσοκομείου ενάντια στις ελλείψεις ιατρών και λοιπών υγειονομικών που καθιστούν επισφαλή τη λειτουργία του (Μικροβιολογικό, Ακτινολογικό, Αναισθησιολογικό, Παθολογική-COVID) .

Η συγκέντρωση μετατράπηκε σε ανοιχτή συζήτηση με τη συμμετοχή όχι μόνο ιατρών, αλλά και νοσηλευτών, τεχνολόγων και άλλων. Οι ελλείψεις σε προσωπικό για τα περισσότερα τμήματα σημαίνει μόνιμη λειτουργία με προσωπικό ασφαλείας ή και λιγότερους, ενώ άλλα τμήματα, όπως δήλωσαν οι εργαζόμενοι, απειλούνται να μην μπορούν να λειτουργούν καν τον Αύγουστο.

Οι κόκκινες γραμμές ασφαλούς εφημέρευσης έχουν ξεπεραστεί προ πολλού στο ΓΝ Φιλιατών, γι' αυτό και οι εργαζόμενοι αποφάσισαν πως θα προχωρήσουν και σε νέα συνέλευση για την συνέχιση των κινητοποιήσεων. Η ΕΙΝΗ συμμετείχε στη συγκέντρωση με αντιπροσωπεία του ΔΣ και θα συνεχίσει τη στήριξη στους αγώνες που θα αποφασίσουν οι εργαζόμενοι.

Λουίζα Γκίκα, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Σε συγκρότηση του προεδρείου του προχώρησε στο ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου Έλενα, παρά την παρακώληση της διαδικασίας από τις δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ.

Όπως τονίζει η ανακοίνωση των 6 μελών του ΔΣ «η συγκρότηση του προεδρείου (καθόλα νόμιμη), με μυστική ψηφοφορία, προχώρησε κανονικά, σε κλίμα συμφωνίας. Η συμφωνία έγινε στη βάση της ενεργοποίησης της συλλογικότητας-ενότητας των εργαζομένων, με συνελεύσεις, κινητοποιήσεις και απεργίες γιατί εκεί βρίσκεται η δύναμη των σωματείων».

«Μετά από δύο μήνες από τις εκλογές του σωματείου μας, εκλέξαμε το προεδρείο του ΔΣ του σωματείου, με προφανή την προσπάθεια της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ να το αδρανοποιήσουν», δηλώνει ο **Κώστας Καταραχιάς**, γιατρός στο Έλενα και γραμματέας του σωματείου εργαζομένων. «Με την παρουσία μας ως Συντονιστικό Νοσοκομείων στις κινητοποιήσεις και μέσα από παρεμβάσεις στο προσωπικό καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα αγωνιστικό ρεύμα που έσπασε την αυτοδυναμία της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ στις εκλογές. Ενώσαμε όλες τις δυνάμεις της αριστεράς στην κόντρα με τις παραπάνω παρατάξεις και έτσι συγκροτήσαμε ένα αγωνιστικό προεδρείο»

Το προεδρείο του ΔΣ είναι: Πρόεδρος: Μαρία Ζησιμάτου, Γραμματέας: Κώστας Καταραχιάς, Ταμίας: Μαρία Μπρικόρη, Αντιπρόεδρος: Σπύρος Κουνίδης, Αν. γραμματέας: Μαρία Ανδριανού

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Τα παιδιατρικά
αντιστέκονται

Στα παιδιατρικά νοσοκομεία η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη. Στο Αγλαΐα Κυριακού το νοσηλευτικό προσωπικό του χειρουργικού τομέα προχώρησε σε στάση εργασίας την Παρασκευή 22/7 και τη Δευτέρα 25/7 ακολούθησε όλο το προσωπικό με απόφαση του σωματείου εργαζομένων, διεκδικώντας άμεσες μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Έχουμε φτάσει στο σημείο να μην μπορούμε να εξυπηρετήσουμε περιστατικά, γιατί δεν υπάρχει προσωπικό στα χειρουργεία. Στο Αγία Σοφία συζητούν για δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις τον Σεπτέμβρη. Ο συντονισμός μας με αυτούς είναι επιβεβλημένος. Θέλουμε δίπλα μας και τον κόσμο που επισκέπτεται το νοσοκομείο, ο οποίος καταλαβαίνει μαζικά πλέον ότι η ευθύνη για τα προβλήματα βρίσκεται στην πολιτική της κυβέρνησης. Η μεγάλη συνέχια θα είναι η πανελλαδική κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη στις 9/9.

Επίσης, λόγω της φωτιάς στην Πεντέλη, δεκάδες παιδιά μεταφέρθηκαν από το Παίδων Πεντέλης στο Αγλαΐα και το Αγία Σοφία. Δεν θα επιτρέψουμε να το βρουν σαν ευκαιρία στην προσπάθειά τους για να υποβαθμίσουν πλήρως το Παίδων Πεντέλης. Είναι το νοσοκομείο που συνεφημερεύει με τα άλλα δύο Παίδων και βοηθάει πάρα πολύ στον όγκο των περιστατικών.

Μαρία Αλιφιέρη, πρόεδρος Σωματείου
Εργαζόμενων Αγλαΐα Κυριακού

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Όχι στις απολύσεις

Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις ενάντια στην απόλυση του Νικόλα Σκούφογλου, ειδικευόμενου ορθοπεδικού στον Ευαγγελισμό και συνδικαλιστή της παράταξης Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή. Την Τετάρτη 27/7 η ΕΙΝΑΠ και το Σωματείο Εργαζομένων του Ευαγγελισμού καλούν στάση εργασίας 12μ-3μμ και συγκέντρωση στη 1μμ στην πύλη του Ευαγγελισμού.

Πρόκειται για εκδικητική απόλυση, καθώς είναι ο μοναδικός γιατρός σε παράταση ειδικότητας στον οποίο αρνήθηκε την παράταση της σύμβασης ο Διοικητής του νοσοκομείου. Και αυτό γίνεται παρά τις εισηγήσεις του Διευθυντή του τμήματος και του Διευθυντή του χειρουργικού τομέα που ήταν υπέρ της ανανέωσης και παρά το αίτημα για άμεση ανάκληση της απόρριψης ανανέωσης από όλους τους συνδικαλιστικούς φορείς του κλάδου, του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών μέχρι και της νομικής υπηρεσίας της 1ης Υγειονομικής Περιφέρειας.

Η απόλυση του Νικόλα Σκούφογλου για τις δικαιες κινητοποιήσεις την προηγούμενη χρονιά για τις ελλείψεις του νοσοκομείου δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου του αυταρχισμού του Διοικητή, που θέλει να επιβάλλει τα σχέδια της κυβέρνησης για διάλυση και ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

ΑΓΡΙΝΙΟ

Διαδήλωση για τη Δημόσια Υγεία καλούσε στο Αγρίνιο την Τρίτη 26/7 το απόγευμα, η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Νομού Αιτωλοακαρνανίας διεκδικώντας άμεση ενίσχυση των νοσοκομείων, να μην συγχωνευτεί κανένα τμήμα ή κλινική, δημόσια και δωρεάν Υγεία για όλους και παλεύοντας ενάντια στο ιδιωτικοποιημένο «νέο ΕΣΥ» και το κλείσιμο των νοσοκομείων.

ΛΑΡΚΟ Στην Αθήνα την Παρασκευή 29/7

Απεργούν και κατεβαίνουν στην Αθήνα οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ την Παρασκευή 29 Ιούλη με συγκέντρωση στις 10πμ στο Σύνταγμα και στο υπουργείο Οικονομικών ενάντια στις μαζικές απολύσεις τους και το ξεπούλημα της εταιρίας. Η ειδική διαχείριση της ΛΑΡΚΟ στις 25/7 με οδηγία της κυβέρνησης προχώρησε στην απόλυση του συνόλου του προσωπικού, 1.020 εργαζομένων, και την επαναπρόσληψή τους με μηνιαίες ή διμηνιαίες συμβάσεις, με μέγιστο χρονικό όριο τους 5 μήνες -όσο δηλαδή θα διαρκέσει το καθεστώς ειδικής διαχείρισης. Από και πέρα όλα είναι στον αέρα για το μέλλον των εργαζομένων.

Όπως στον αέρα μοιάζει να είναι και ο διαγωνισμός για την πώληση της ΛΑΡΚΟ από τον ΤΑΙΠΕΔ, που ναυάγησε για ακόμα μία φορά, όπως συμβαίνει τους τελευταίους πολλούς μήνες. Ενώ ήταν προγραμματισμένος για τις 29/7, αναβλήθηκε για τα τέλη Αυγούστου. Δεν είναι απλά ο δισταγμός για επενδύσεις λόγω οικονομικής κρίσης. Η ΛΑΡΚΟ είναι χρυσορυχείο, γιατί παράγει σιδηρονικέλιο, ένα πολύτιμο μέταλλευμα. Κάθε απόσυρση των επενδυτών από τον διαγωνισμό ουσιαστικά είναι πίεση στην κυβέρνηση για να την αγο-

ράσουν με ακόμα καλύτερους όρους. Γι' αυτό απέλυσε όλο το προσωπικό με αποζημιώσεις από το Δημόσιο, για να μπορεί ο επίδοξος αγοραστής «τσάμπα» να επαναπροσλάβει όσους θέλει με συμβάσεις Χατζηδάκη, δηλαδή με τους όρους της εργοδοσίας και χωρίς συνδικαλισμό. Ενώ η τιμή πέφτει κι άλλο με την δικαιολογία της «έλλειψης ενδιαφέροντος».

Οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ μπορούν να τινάξουν στον αέρα τον διαγωνισμό προχωρώντας σε απεργία διαρκείας και καταλήψεις των χώρων τους με την κάλυψη Εργατικών Κέντρων και Σωματείων. Ο αγώνας τους και ο συντονισμός τους με όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης έχουν τη δύναμη να εξασφαλίσουν όλες τις θέσεις εργασίας, αλλά και τον εργατικό έλεγχο σε μια δημόσια και ενιαία σε λειτουργία ΛΑΡΚΟ. Οι εργατικές αντιστάσεις και τα κινήματα που παλεύουν για την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας και Παιδείας, για ΣΣΕ με αυξήσεις και ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος και τον πόλεμο είναι σύμμαχοί τους για να τσακίσουν την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και τις επιθέσεις της.

Μάνος Νικολάου

ΟΑΣΘ Αγώνας
για τη ΣΣΕ

Συνέχιση των κινητοποιήσεών τους και κλιμάκωση τον Σεπτέμβρη και στη ΔΕΘ, αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους, αποφάσισαν ομόφωνα οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ στη γενική τους συνέλευση στις 22/7, ημέρα 24ωρης απεργίας του Συνδικάτου Εργαζομένων ΟΑΣΘ. Πιο συγκεκριμένα, προχωρούν σε στάσεις εργασίας από τις 11πμ μέχρι τις 3μμ στις 2, 11, 25 και 30 Αυγούστου.

Καθολική ήταν η συμμετοχή των εργαζομένων στις απεργιακές κινητοποιήσεις τον Ιούλη, ενώ πολύ μαζική, με πάνω από 300 άτομα, ήταν η συνέλευση στις 22/7. Κεντρικό τους αίτημα η Συλλογική Σύμβαση, η οποία συμφωνήθηκε με το υπουργείο τον περασμένο Δεκέμβρη με αναδρομική ισχύ για όλο το 2021, αλλά επτά μήνες μετά δεν έχει προχωρήσει τίποτα. Αντίθετα, το υπουργείο τους λέει να ξεχάσουν την αναδρομικότητα για το 2021, ενώ για το 2022 «βλέπουμε».

Όπως τονίζει το Συνδικάτο σε δελτίο Τύπου: «Οι Κυβερνώντες και η Διοίκηση του Οργανισμού επτά μήνες εμπαίζουν και κωλυσιεργούν στα συμφωνηθέντα μεταξύ των εργαζομένων και του ΟΑΣΘ... Ο στόχος τους πλέον ορατός. Διάλυση της δημόσιας συγκοινωνίας της πόλης με μοναδικό σκοπό τη συνέχιση του ξεπουλήματος του Οργανισμού στους ιδιώτες».

Κυβέρνηση και ΜΜΕ κατηγορούν τους απεργούς ότι «ταλαιπωρούν» το επιβατικό κοινό. Όμως η μάχη των εργαζομένων στις συγκοινωνίες είναι προς το συμφέρον όλης της εργατικής τάξης. Είναι ασπίδα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση που θα σημάνει χειρότερες, ακριβότερες και επισφαλείς μετακινήσεις -μόνιμη «ταλαιπωρία» για τον κόσμο. Αυτή είναι η εμπειρία όπου έχουν ιδιωτικοποιηθεί τα αστικά λεωφορεία, αλλά και στον ιδιωτικοποιημένο πλέον ΟΣΕ. Ταυτόχρονα, ο αγώνας τους ανοίγει τον δρόμο για την εργατική απάντηση στην ακρίβεια των καυσίμων: δημόσιες και δωρεάν μετακινήσεις, ενισχυμένο δίκτυο με μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και περισσότερα δρομολόγια για να εξυπηρετούνται όλοι και όλες.

ΔΟΜΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΩΝ

Απλήρωτοι εργαζόμενοι
εδώ και 4 μήνες

Κινητοποίηση πραγματοποιήσαν δεκάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες διαφόρων δομών φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου στις 22/7 με αίτημα να εκταμειωθούν τα χρήματα που το Υπουργείο έχει εγκρίνει αλλά δεν αποδίδει εδώ και 4 ολόκληρους μήνες.

Ο Σ., πρόσφυγας που εργάζεται ως διερμηνέας, δήλωσε στην ΕΑ: "Παλιότερα έβαζαν μικρά ποσά, όχι ολόκληρο τον μισθό, αλλά εδώ και καιρό δεν έχουν βάλει απολύτως τίποτα. Σκεφτόμαστε να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις". Εργαζόμενη των δομών συμπλήρωσε: "Θέλουμε σήμερα να μας δώσουν έναν χρονικό ορίζοντα του πότε θα γίνουν οι πληρωμές. Εμείς δεν αντέχουμε άλλο, αλλά και οι ίδιες οι δομές δεν θα μπορούν να συνεχίσουν την ομαλή λειτουργία τους. Η σημερινή κινητοποίηση είναι αποτέλεσμα ενός συντονισμού από τους ίδιους τους εργαζόμενους".

Η Κωνσταντίνα Π., εργαζόμενη στις δομές, περιέγραψε: "Αν δεν πληρωθούν οι προμηθευτές, τα προσφυγόπουλα θα πεινάσουν. Αν δεν πληρωθούν οι ιδιοκτήτες των ακινήτων στα οποία στεγάζονται οι δομές, θα μας κάνουν έξωση. Όταν τα

λέμε αυτά στο υπουργείο μάς απαντούν ειρωνικά ότι 'βάλαμε πάλι την κασέτα'. Είναι βέβαια τρομακτική η μεταχείριση που επιφυλάσσουν και στα παιδιά μόλις ενηλικιωθούν. Με την κατάργηση του ΕΣΤΙΑ δεν υπάρχουν πια διαμερίσματα γι' αυτά.

Προχθές, στη διάρκεια της πυρκαγιάς στην Πεντέλη, είχαμε ειδοποιήσει την αστυνομία και την πολιτική προστασία ότι έχουμε 30 ανήλικα στη δομή. Κανείς δεν μας ενημέρωσε ότι εκκενώνεται το Παίδων Πεντέλης που είναι σε πολύ κοντινή απόσταση. Σε εμάς δεν στάλθηκε βοήθεια. Μεταφέραμε με δικά μας οχήματα τα παιδιά με ασφάλεια σε άλλα κτίρια της δομής στο κέντρο".

Οι εργαζόμενοι/ες εξέδωσαν νέο κάλεσμα για κινητοποίηση στις 27/7, 11πμ έξω από το υπουργείο (Θηβών 196-198) στην οποία ζητούν τη στήριξη όλων. Όπως αναφέρουν με ανακοίνωσή τους οι απαντήσεις του υπουργείου "δεν δίνουν λύση στα πρακτικά προβλήματα λειτουργίας των δομών", καθώς και ότι "πρόκειται για τις ζωές 1.449 ασυνόδευτων ανηλίκων και για τις ζωές των εργαζομένων".

Α.Φ.

Η νέα φάση της κρίσης του καπιταλισμού

Τα κείμενα που ακολουθούν στηριχθηκαν στις ομιλίες του πανεπιστημιακού Νίκου Θεοχαράκη και του Σωτήρη Κοντογιάννη στο τριήμερο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2022 στη Νομική

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ο στασιμοπληθωρισμός, το φάντασμα της δεκαετίας του 1970, κρέμεται για μια ακόμα φορά απειλητικά πάνω από τις ζωές των εργατών και των φτωχών. Η ταυτόχρονη άνοδος των τιμών των βασικών προϊόντων και της βύθισης της οικονομίας στην ύφεση και την ανεργία σπρώχνει εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο στην απόγνωση και την απελπισία.

Ταυτόχρονα, όμως, η επιστροφή του στασιμοπληθωρισμού αποτελεί θανάσιμη απειλή και για τις κυρίαρχες τάξεις. Στα οικονομικά τους επιτελεία κυριαρχεί ο πανικός.

Ο στασιμοπληθωρισμός της δεκαετίας του 1970 δεν διέλυσε μόνο τις αυταπάτες για το «αμερικανικό όνειρο» και την «καταναλωτική κοινωνία»: διέλυσε και την οικονομική αρχιτεκτονική του δυτικού κόσμου και τις θεωρητικές «ορθοδοξίες» πάνω στις οποίες είχε στηριχτεί.

Ο καπιταλισμός είχε πίσω του σχεδόν 25 χρόνια φανταστικής οικονομικής ανάπτυξης όταν χτυπήθηκε από την «πετρελαϊκή κρίση» -που μόνο στο όνομα ήταν πετρελαϊκή. Οι οικονομολόγοι της εποχής απέδιδαν αυτή την επιτυχία στην πετυχημένη εφαρμογή των «συνταγών» του κρατικού παρεμβατισμού του **Τζον Μέιναρντ Κέινς**. Και δεν ήταν μόνο οι αστοί οικονομολόγοι αυτοί που πίστευαν ότι ο καπιταλισμός είχε ξεπεράσει πλέον τις «παιδικές του ασθένειες» που τον έσπρωχναν στις κρίσεις. Ήταν και η Αριστερά. Οι θεωρίες του Μαρξ για την «πιωτική τάση του μέσου ποσοστού κέρδους» που οδηγούν τον καπιταλισμό με μαθηματική ακρίβεια στην κρίση ήταν πια «ξεπερασμένες». Χάρη στα «μοντέρνα εργαλεία» του κρατικού παρεμβατισμού η ανθρωπότητα δεν θα γνώριζε ποτέ ξανά κρίσεις σαν τη «Μακρά Ύφεση» του 1880 ή την «Μεγάλη Ύφεση» του 1930.

Ένα από τα βασικά αυτά μοντέρνα εργαλεία ήταν και η «**καμπύλη Φίλιπς**». Η καμπύλη αυτή υποτίθεται ότι έδειχνε, στηριγμένη στις θεωρίες του Κέινς και εμπειρικά στοιχεία, ότι ο πληθωρισμός και η ανεργία ήταν μεγέθη αντίστροφα -όταν μεγάλωνε το ένα μικραίνει το άλλο. Η καμπύλη Φίλιπς έγινε ο «μπούσουλας» της νομιματικής πολιτικής των κεντρικών τραπεζών.

Το 1968/69 ο πληθωρισμός, όμως, άρχισε να ανεβαίνει ανησυχητικά

στις ΗΠΑ. «Στην αρχή τόσο η κυβέρνηση του Νίξον όσο και η FED», γράφει η σελίδα της «ιστορίας» της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας (FED), «επέλεξαν μια σταδιακή προσέγγιση, μια σταδιακή μείωση του πληθωρισμού που θα είχε σαν παρενέργεια (με βάση την καμπύλη Φίλιπς) μια ελάχιστη αύξηση της ανεργίας». Η FED ήταν διατεθειμένη να ανεχτεί μια αύξηση της ανεργίας ως το 4,5%...»

Αλλά αυτό που την περίμενε ήταν μια έκπληξη: «Στο τέλος η ανεργία είχε ανέβει στο 6% ενώ ο πληθωρισμός είχε σκαρφαλώσει στο 5,4% (αντί να κατέβει)». Αντί να κινούνται αντίστροφα ο πληθωρισμός και η ανεργία, όπως διδασκε η καμπύλη Φίλιπς, κινούνται παράλληλα.

Είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς το σοκ αυτής της διαπίστωσης. Φανταστείτε έναν μηχανικό που ανακαλύπτει, την ώρα που θεμελιώνει μια γέφυρα, ότι οι εξισώσεις του Νεύτωνα είναι λάθος. Οι άρχουσες τάξεις έπεσαν στην απελπισία. Το 1979 η ανεργία είχε φτάσει στις ΗΠΑ στο 20% και ο πληθωρισμός στο 14%. Για να παραφράσουμε τα λόγια ενός μεγιστάνα του χάλυβα της εποχής της «Μακράς Ύφεσης», οι καπιταλιστές «θύμιζαν τον ασθενή που αφού έχει δοκιμάσει όλα τα φάρμακα και της επίσημης σχολής χωρίς αποτέλεσμα είναι έτοιμος να πέσει στα νύχια του πρώτου τσαλατάνου». Και αυτό έκαναν. Το 1979 ο πρόεδρος Κάρτερ απέλυσε τον διοικητή της FED και έβαλε στη θέση του τον **Πολ Βόλκερ**, έναν αποδό της «μονεταριστικής», «νεοφιλελεύθερης» σχολής του **Μάιτον Φρίντμαν**.

Ο Φρίντμαν, ένας καθηγητής οικονομικών του Πανεπιστημίου του Σικάγο, αντιμετωπιζόταν σαν «τσαλατάνος» από τους συναδέλφους του. Ο μόνος που τον είχε πάρει στα σοβα-

ρά μέχρι τότε ήταν ο **Πινουσέτ**, ο αιμοσταγής δικτάτορας της Χιλής που τον είχε κάνει σύμβούλό του. Ο Φρίντμαν διαφωνούσε στα πάντα με τον Κέινς. Ο πληθωρισμός, έλεγε, είναι «νομισματικό φαινόμενο». Ανεβαίνει όταν η προσφορά χρήματος ξεπερνάει την αξία των προϊόντων που υπάρχουν στα ράφια. Η λύση είναι να γίνει το χρήμα πιο δύσκολο και πιο ακριβό. Όσο για την ανεργία, αυτή δεν συσχετίζεται με τον πληθωρισμό. Η καμπύλη Φίλιπς είναι λάθος.

Ο Βόλκερ ανέβασε τα αμερικανικά επιτόκια από το 10% στο 20%. Το σοκ έστειλε χιλιάδες νοικοκυριά και επιχειρήσεις στη χρεοκοπία. Ο πληθωρισμός άρχισε να κατεβαίνει. Το 1983 είχε πέσει στο 3%. Ο Βόλκερ θεωρείται ακόμα και σήμερα «ο άνθρωπος που δάμασε τον πληθωρισμό». Και ο νεοφιλελευθερισμός του Φρίντμαν έγινε η νέα «ορθοδοξία» στα οικονομικά επιτελεία και τα πανεπιστήμια.

Επίθεση

Σταμάτησε πράγματι ο Βόλκερ τον πληθωρισμό; Η απάντηση είναι ένα ξεκάθαρο όχι. Και η απάντηση δεν έρχεται μόνο από την αριστερά. Έρχεται από την ίδια την FED. Πρόσφατα κυκλοφόρησε μια μελέτη με τον αστέιο, υποτίθεται, τίτλο «Ποιος σκότωσε την καμπύλη Φίλιπς. Ένα μυστήριο δολοφονίας». Το συμπέρασμα: ο **Ρέιγκαν** ήταν ο δολοφόνος, όχι ο Βόλκερ. Το σημείο καμπής για την πάταξη του πληθωρισμού δεν ήταν η αύξηση των επιτοκίων του Βόλκερ αλλά η μετωπική επίθεση του προέδρου Ρέιγκαν ενάντια στην εργατική τάξη. Ήταν η ήττα και η συντριβή της PATCO, του σωματίου των ελεγκτών εναέρια κυκλοφορίας το 1983.

Σήμερα έχουμε μια αντίστοιχη κατάσταση. Ο πληθωρισμός ανεβαίνει παντού, όλοι μιλάνε για επερχόμενη ύφεση και στα επιτελεία κυριαρχεί η απόγνωση και ο πανικός. Οι κεντρικές τράπεζες ανεβάζουν τα επιτόκια, διακόπτουν τα προγράμματα «ποσοτικής χαλάρωσης» και κάνουν το χρήμα πιο δύσκολο και πιο ακριβό. Προς το παρόν οι αυξήσεις είναι σχετικά μικρές και προσεκτικές (αν και η EKT αύξησε τα επιτόκια της κατά 0,5% αντί για 0,25% που περίμεναν οι αγορές). Αλλά πολλοί μέσα και έξω από τα επίσημα επιτελεία έχουν αρχίσει από τώρα να ζητάνε ένα νέο «σοκ» -σαν αυτό του Βόλκερ.

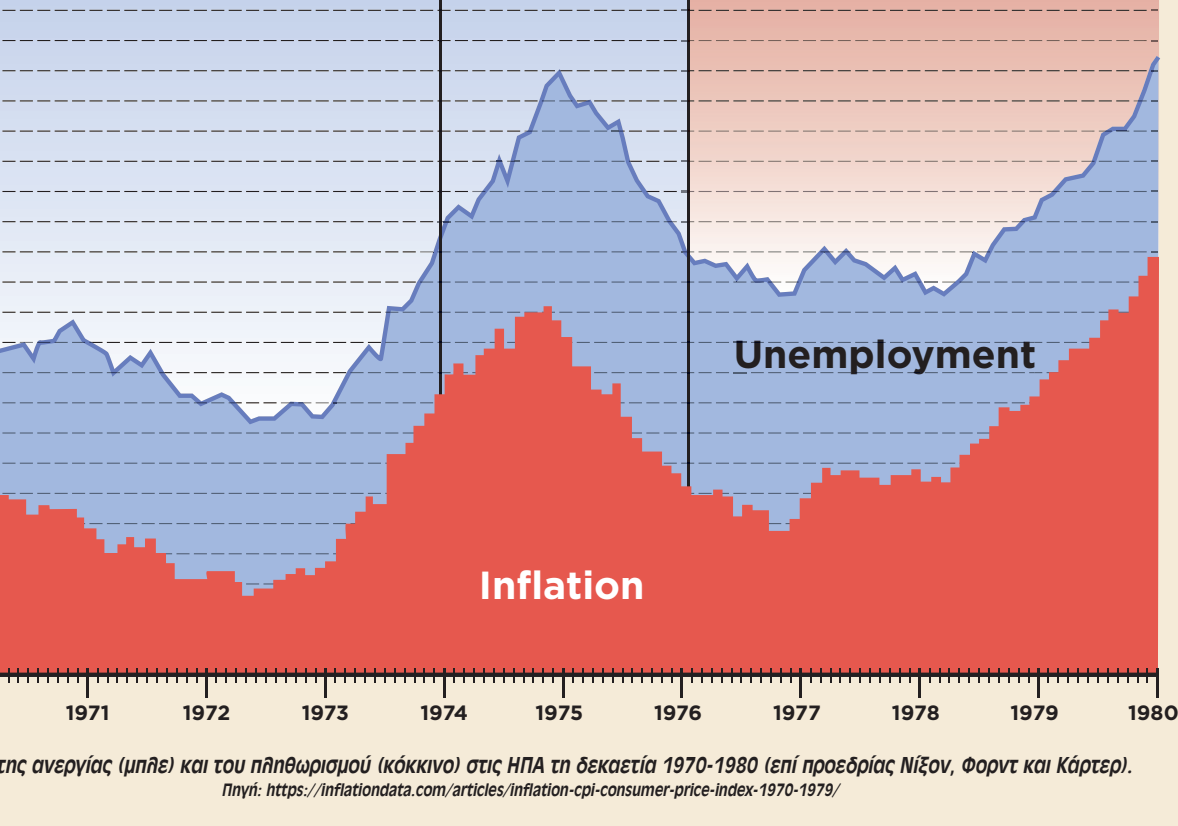
Αλλά ακόμα και αυτές οι μικρές

σχετικά αυξήσεις έχουν τεράστιους κινδύνους. Η παγκόσμια οικονομία δεν έχει συνέλθει ακόμα από την κρίση του 2008/9. Ο κίνδυνος να την σπρώξουν σε μια νέα βαθιά ύφεση, παρόμοια ή και χειρότερη από την κρίση του 2008/9 είναι πολύ ορατός. Τα επιτόκια δανεισμού των υπερχρεωμένων χωρών και τα σπρεντ έχουν αρχίσει και πάλι να απογειώνονται.

Τα σπρεντ των δεκαετών ομολόγων του ελληνικού δημοσίου εκτοξεύθηκαν στο 4,75% στα τέλη Ιούλη -για να πέσουν λίγο χαμηλότερα στη συνέχεια. Τα Ιταλικά ομόλογα κινούνται ελάχιστα μόνο καλύτερα. Και η Ιταλία δεν έχει δημόσιο χρέος 350 δις, όπως έχει η Ελλάδα: έχει χρέος 2,6 τρις Ευρώ.

Η μελέτη της FED δεν θέλει να κυκλοφόρησε μια μελέτη με τον αστέιο, υποτίθεται, τίτλο «Ποιος σκότωσε την καμπύλη Φίλιπς. Ένα μυστήριο δολοφονίας». Το συμπέρασμα: ο **Ρέιγκαν** ήταν ο δολοφόνος, όχι ο Βόλκερ. Το σημείο καμπής για την πάταξη του πληθωρισμού δεν ήταν η αύξηση των επιτοκίων του Βόλκερ αλλά η μετωπική επίθεση του προέδρου Ρέιγκαν ενάντια στην εργατική τάξη. Ήταν η ήττα και η συντριβή της PATCO, του σωματίου των ελεγκτών εναέρια κυκλοφορίας το 1983.

Που οφείλεται λοιπόν ο πληθωρισμός σήμερα; Μια πρόσφατη μελέτη του Αμερικανικού Ινστιτούτου Οικονομικής Πολιτικής υπολόγισε ότι οι μισθολογικές αυξήσεις συνέβαλαν φέτος μόνο κατά 8% στην αύξηση των τιμών. Οι αυξήσεις των κερδών, αντίθετα, συνέβαλαν κατά 54%. Ιστορικά η αναλογία αυτή ήταν αντίστροφη: οι αυξήσεις των μισθών συνέβαλαν κατά 60% στην αύξηση των τιμών ενώ τα κέρδη μόνο κατά 11%. Η αναλογία αυτή είναι περίπου ίση με την αναλογία των μισθών και των κερδών στο κόστος των εμπορευμάτων. Με απλά λόγια, ο σημερινός πληθωρισμός οφείλεται ξεκάθαρα σε κλοπή: τα αφεντικά αξιοποιήσαν την πανδημία και τον πόλεμο για να κερδοσκοπήσουν σε βάρος της κοινωνίας ολόκληρης. Η **Isabel Schnabel** από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα το δήλωσε ξεκάθαρα: «πολλές

εταιρίες έχουν βγει κερδισμένες από τον πληθωρισμό».

Κανένας δεν έχει την παραμικρή αυταπάτη ότι η EKT, η Κομισιόν, ο Λευκός Οίκος ή οποιοσδήποτε άλλος θεσμός της άρχουσας τάξης θα πάρει κάποια μέτρα για να σταματήσει αυτή την κερδοσκοπία. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να εμποδίσουν την εργατική τάξη να κερδίσει αυξήσεις που θα αντισταθμίζουν την ακρίβεια.

Είναι βαθιά γελασμένοι αν νομίζουν ότι θα τα καταφέρουν. Ο Μαρξ είχε συγκρουστεί άγρια με ένα σοσιαλιστή της εποχής του που υποστήριζε ότι δεν έχει κανένα νόημα να παλεύουν οι εργάτες για αυξήσεις γιατί τα αφεντικά θα μετακυλούσαν πάντα το βάρος πίσω στην εργατική τάξη μέσα από αυξήσεις των τιμών. Οι εργάτες μπορούν να κερδίσουν πραγματικές αυξήσεις μέσα από τους αγώνες τους, έλεγε ο Μαρξ, επιβάλλοντας στους καπιταλιστές μια διαφορετική μοιρασιά του προϊόντος ανάμεσα στους μισθούς και τα κέρδη.

Αλλά το νόημα των αγώνων δεν είναι μόνο αυτό: αλλάζοντας τη μοιρασιά του προϊόντος οι εργάτες αλλάζουν και τον συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στις τάξεις. Και αυτό το φοβούνται οι άρχουσες τάξεις πολύ περισσότερο από κάθε τι άλλο στον κόσμο.

Έχουμε επίσης και μια διαφοροποίηση. Η κλασική πολιτική οικονομία, από τον Σμιθ, τον

Ρικάρντο και τον Μαρξ, έλεγε ότι ο καθορισμός του μισθού είναι εξωγενής. Ο Σμιθ καταλάβαινε ότι επειδή οι εργάτες είναι το πιο αδύναμο κομμάτι, ο μισθός καθορίζεται στο κατώτατο εκείνο σημείο που μπορούν οι εργοδότες, τα δικαστήριά τους και το κράτος να τους υποχρεώσουν να δεχτούν.

Όταν ήρθαν οι νεοκλασικοί οικονομολόγοι λέγανε ότι ο κάθε παραγωγικός συντελεστής (δεν μιλάγαν πια για τάξεις, αλλά για γη, κεφάλαιο, εργασία), στη συγκεκριμένη περίπτωση ο μισθωτός αμειβεται σύμφωνα με αυτό που προσφέρει στην παραγωγική διαδικασία.

Ο μισθός δηλαδή, ακόμα κι αν είναι χαμηλός, είναι αυτός που αξίζει στον εργάτη. Το κεφάλαιο προσφέρει τόσο, η γη τόσο, η εργασία τόσο. Αυτή ήταν η θεωρία της αρμονίας των συμφερόντων. Η πραγματικότητα, όμως, είναι διαφορετική. Ο μισθός είναι αυτός που εξισώνει τις ανάγκες των εργαζομένων με τις δυνατότητες της παραγωγής. Άρχισαν επίσης να ψάχνονται σε εμπειρικά κομμάτι. Οι Αμερικάνοι το '30 έφτιαξαν το National Bureau of Economic Research για να δουν πχ αν υπάρχουν δείκτες που προηγούνται ή έπονται της ύφεσης. Υπήρχε ο **Σουμπότερ** που είχε γράψει ένα δίτομο έργο για τους οικονομικούς κύκλους. Δεν υπήρχε, όμως, κάποια βασική θεωρία η οποία να μπορεί να εξηγήει το θέμα της κρίσης μέσα στο πλαίσιο της νεοκλασικής οικονομικής θεωρίας.

Στον μαρξισμό τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Ο Μαρξ και οι μαρξιστές με- έβδμο ουρανό. Αυτό, λοιπόν το κομμάτι εξακολουθούσε και ίσχυε στην Αμερική, την Αγγλία και παντού, όπου βλέπουμε να αυξάνει η ανισότητα με έναν διευθύνοντα σύμβολο μιας επιχείρησης να κερδίζει σε μια μέρα όσα ο εργάτης στην παραγωγή σε έναν χρόνο και ακόμα περισσότερα.

Το θέμα είναι ότι οι αυξήσεις των μισθών, που οι αυξήσεις των μισθών έρχονταν πάντα εκ των υστέρων. Θυμηθείτε τον Παπανδρέου με την περιβόητη αυτόματη τιμωρητική αναπροσαρμογή -οι μισθοί ακολουθούσαν τον πληθωρισμό, όχι ο πληθωρισμός τους μισθούς. Δεν είναι οι μισθοί αυτοί που δημιουργούν τον πληθωρισμό, αλλά όταν η κατάσταση πάει στο απροχώρητο αντιλαμβάνονται ότι κάποια στιγμή πρέπει να κάνουν μια υποχώρηση.

Αυτό αλλάζει τα δεδομένα, η οικονομία ορθοποδεί αλλά στρεβλά. Κυριαρχεί μια ψύχωση για το νοούμερο του ΑΕΠ, ξεχνώντας ότι αυτό το νοούμερο έχει από πίσω του διανεμητικά χαρακτηριστικά. Δηλαδή, ότι μπορεί να φέφτει το ποσοστό της εργασίας στο ΑΕΠ. Γιατί δεν είναι μόνο η ανεργία, είναι και οι συνθήκες των απασχολούμενων που κι αυτές γιγαντώνουν προς τα κάτω.

Τί σήμαινε αυτό; Ότι αν ήσουν στο κάτω κομμάτι των εισοδημάτων, δεν είχες δει θεού πρόσωπο. Από εκεί και πάνω, το μείρισμα της μεγέθυνσης το καρπούνηντο το κομμάτι πάνω από 50%. Αν ήσουν στο 10% ήσουν πολύ καλύτερα. Αν ήσουν στο 1% ήσουν εξαιρετικά και άμα ήσουν στο ένα τοις χιλίοις, ήσουν πλέον στον έβδομο ουρανό.

Αυτό, λοιπόν το κομμάτι εξακολουθούσε και ίσχυε στην Αμερική, την Αγγλία και παντού, όπου βλέπουμε να αυξάνει η ανισότητα με έναν διευθύνοντα σύμβολο μιας επιχείρησης να κερδίζει σε μια μέρα όσα ο εργάτης στην παραγωγή σε έναν χρόνο και ακόμα περισσότερα.

Και το ερώτημα είναι: φταίνε οι μισθοί για τον πληθωρισμό; Στην πρώτη φάση του στασι-

μοπληθωρισμού, μιλάγανε για πληθωρισμό που οφείλεται λέει στις αυξήσεις των μισθών, στο γεγονός ότι υπάρχουν διαπραγματεύσεις στις οποίες κερδίζουν οι εργάτες επειδή είναι συνδικαλισμένοι. Και άρχισε να στήνεται μια ολόκληρη φάμπρικα μέσα από την καθιερωμένη οικονομική θεωρία για τον κατώτατο μισθό. Το ότι το θέμα ήταν πολιτικό ήταν εμφανές. Οι ρεπουμπλικάνοι οικονομολόγοι στην Αμερική έλεγαν όχι στις αυξήσεις των μισθών, κάποιοι από τους Δημοκρατικούς έλεγαν να και οι ανεξάρτητοι βρίσκονταν στη μέση.

Υπήρχαν ήδη από τη δεκαετία του '90 πολλές θεωρίες οι οποίες εξηγούσαν γιατί δεν ισχύει αυτό που λένε οι νεοκλασικοί. Διότι υπάρχουν μονοψώνια στην αγορά εργασίας, διότι ο τρόπος που λειτουργεί η αγορά εργασίας είναι εντελώς διαφορετικός από αυτός που φαντάζονται οι οικονομολόγοι, διότι η εργασία έχει ξεχωριστά χαρακτηριστικά. Ή επίσης, αυτό που ποτέ δεν λάμβαναν υπόψη (οι νεοκλασικοί) ήταν ότι πολλές φορές το γεγονός ότι οι μισθωτοί έχουν έναν μεγαλύτερο μισθό στα χέρια τους, επιτρέπει στην οικονομία να δημιουργήσει τις ζητήσεις οι οποίες χρειάζονται.

Εδώ λοιπόν έχουμε ένα ζήτημα που εμφανίζεται ως οικονομικό, ως οικονομική θεωρία, το οποίο στην πραγματικότητα είναι πολιτικό. Αλλά οι νεοκλασικοί οικονομολόγοι κατάφεραν να ενσωματώσουν τις δικές τους θεωρίες στους θεσμούς. Θυμηθείτε όλη αυτή την κουβέντα για την ανεξαρτησία των κεντρικών τραπεζών.

Τώρα λοιπόν επανέρχονται και λένε ότι ο πληθωρισμός οφείλεται στις αυξήσεις των μισθών. Αλλά οι αυξήσεις των μισθών έρχονταν πάντα εκ των υστέρων. Θυμηθείτε τον Παπανδρέου με την περιβόητη αυτόματη τιμωρητική αναπροσαρμογή -οι μισθοί ακολουθούσαν τον πληθωρισμό, όχι ο πληθωρισμός τους μισθούς. Δεν είναι οι μισθοί αυτοί που δημιουργούν τον πληθωρισμό, αλλά όταν η κατάσταση πάει στο απροχώρητο αντιλαμβάνονται ότι κάποια στιγμή πρέπει να κάνουν μια υποχώρηση.

Όλες αυτές οι θεωρίες λοιπόν που προσπαθούν να αποδώσουν τον στασιμοπληθωρισμό στην εργατική τάξη και στο ύψος των μισθών είναι πολύ περιεργες θεωρίες. Πριν δυο βδομάδες είχαν μαζευτεί σε ένα πολύ ωραίο θέρετρο της Πορτογαλίας για να μιλήσουν για τις κεντρικές τράπεζες η **Κριστίν Λαγκάρντ** από την EKT, ο **Τζέρεμι Πόουελ** από την FED, ένας πληθωριστικός τύπος από την BIS, την "κεντρική τράπεζα των κεντρικών τραπεζών", ο κεντρικός τραπεζίτης της Αγγλίας. Εκεί ήταν φανερό ότι όλοι αυτοί οι σοφοί δεν ήξεραν τι τους γίνεται και το μόνο που μπορούσαν να συζητήσουν ήταν: να αυξήσουμε τα επιτόκια, μήπως ο πληθωρισμός οφείλεται στη ζήτηση; Αυτό βέβαια θα το φοβήσαι το ζωντανό, άμα του ρέξεις μια σφαλίδρα όταν είναι ημιθανές. Από την ύφεση τελικά θα πέσουμε με τα μούτρα ή μαλακά; Αυτή η άγνοια, μαζί με τρόμο θα έλεγα, που διακατέχει τους μεγάλους τραπεζίτες και τα μεγάλα κεφάλια θυμίζει τον στίχο των Jethro Tull που λέει «και οι σοφοί σου δεν ξέρουν τι σημαίνει να νιώθεις χοντροκέφαλος σαν τούβλο».

ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΛΙΓΝΑΔΗ Βιαστής είναι

Εισαγγελική έφεση ασκήθηκε στις 22/7 σε βάρος του Λιγνάδη. Το ένα σκέλος της έφεσης αφορά την αθωωτική απόφαση για τον έναν από τους τρεις βιασμούς. Το δεύτερο αφορά τα 12 χρόνια φυλάκισης για τους άλλους δυο βιασμούς, με ανοιχτό πλέον το ενδεχόμενο ο Λιγνάδης να λάβει μεγαλύτερη ποινή στο εφετείο. Πρόκειται για μια μεγάλη νίκη του κινήματος #metoo, καθώς όλες τις μέρες που μεσολάβησαν η οργή και οι διαμαρτυρίες σε θέατρα όλης της χώρας από ηθοποιούς και θεατές συνεχίστηκαν.

Την απόφαση του δικαστηρίου κατακεραύνωσε και ο **Σύλλογος των Σπουδαστριών/Σπουδαστών Σχολής Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου**, με ανακοίνωση στην οποία τονίζουν μεταξύ άλλων: “Η απόφαση αποφυλάκισης του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου για την υπόθεση βιασμών του πρώην καλλιτεχνικού διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου και καθηγητή στην σχολή μας Δημήτρη Λιγνάδη δεν μας ρίχνει από τα σύννεφα... Είμαστε όλες και όλοι έτοιμοι να συσπειρωθούμε για να επιφέρουμε μια ουσιαστική αλλαγή. Για ένα μέλλον χωρίς φόβο, χωρίς αδικία, χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς βία και παραβιάσεις, με τον Λιγνάδη στη φυλακή, με εμάς στο θέατρο και στη ζωή. Δεν φοβόμαστε. Είμαστε δυνατόι/ες, είμαστε μαζί!”

Από τη μεριά τους οι από πάνω συνεχίζουν τη μεθόδευση του ξεπλύματος του βιαστή. Σαν συνέχεια των αμέτρητων δημοσιευμάτων φιλοκυβερνητικών εφημερίδων, της ανακοίνωσης της ΕνΔΕ που προειδοποιούσε για “λαϊκά δικαστήρια”, της αποχώρησης Μενδώνη και Γιατρομανωλάκη από παράσταση στην οποία θα γινόταν διαμαρτυρία, η Πρόεδρος της Δημοκρατίας τοποθετήθηκε ενάντια στις αντιδράσεις για την ευνοϊκή μεταχείριση του Λιγνάδη.

“Ο λαϊκισμός ... [υ]πονομεύει τη διάκριση των εξουσιών και την ισορροπία του πολιτεύματος. Τα θεσμικά αντίβαρα... δεν υποτάσσονται στις πλειοψηφίες και τους εφήμερους συσχετισμούς. Η δικαιοσύνη δεν απονέμεται με βάση το κοινό περί δικαίου αίσθημα, αλλά σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους”. Αυτά τόνισε στις 24/7, στη γιορτή για την αποκατάσταση της δημοκρατίας που έγινε στο Προεδρικό Μέγαρο, 48 χρόνια από την πτώση της χούντας, τοποθετούμενη σχεδόν ευθέως κατά του κόσμου που αντέδρασε στην απόφαση για τον Λιγνάδη. Τέτοιος είναι ο τρόμος τους απέναντι στις χιλιάδες κόσμου που αντέδρασαν και αντιδρούν –αλλά και απέναντι σε μια δεύτερη δίκη που έχει κάθε δυνατότητα να εξελιχθεί σε μεγαλύτερη καταδίκη του Λιγνάδη και κατ’ επέκταση μεγαλύτερο ξεμπρόστισμα του κύκλου του και της ΝΔ.

Το ότι έχουμε να κάνουμε με μια κυβέρνηση πλούσιων (εκ)βιαστών είχε φροντίσει άλλωστε να το κάνει η ίδια σαφές την Παρασκευή 22/7. Φεμινιστική κινητοποίηση που καλέστηκε στα Εξάρχεια ύστερα από καταγγελίες για βιασμούς και παρενοχλήσεις, δέχτηκε σκληρή καταστολή και άγριες σεξιστικές συμπεριφορές από τα ΜΑΤ.

Όλο και πιο πολύ η ΝΔ ταμπουρώνεται πίσω από τα σεξιστικά και ρατσιστικά αφηγήματά της. Ελπίζει ότι οι ακροδεξιές ψήφοι που τσιμπολογάει ισοσταθμίζουν την απομόνωση στην οποία την στέλνουν οι αντιστάσεις. Ελπίζει ταυτόχρονα να τσακίσει τις αντιστάσεις αυτές μέσω του τρόμου. Αλλά απομόνωσή της είναι πολύ μεγαλύτερη από όσο θέλει να πιστεύει και η εισαγγελική έφεση σε βάρος του Λιγνάδη αποδεικνύει ότι ο κόσμος που εξοργίζεται έχει δίκιο. Και ο τρόμος δεν μπορεί να πιάσει τόπο γιατί κάθε μάχη συνδέεται με όλες τις άλλες. Η οργή δεν είναι “μόνο” για τον Λιγνάδη, αλλά για ολόκληρη την κυβέρνηση και το σύστημα των εμπρηστών, βιαστών, δολοφόνων.

Α.Φ.

Αρχαία Εφευθέρινα, Κρήτη

ΕΒΡΟΣ Να σταματήσει το έγκλημα των επαναπροωθήσεων

Λίγες μέρες μετά την καταδίκη της Ελλάδας από το ΕΔΔΑ για το Φαρμακονήσι, μια ακόμα δολοφονική επαναπροώθηση κόστισε 3 νεκρούς. Μετά την επιχείρηση, και για 12 ολόκληρες μέρες, 50 άτομα βρίσκονται σε νησίδα του Έβρου, χωρίς νερό, φαγητό και φάρμακα. Ανάμεσά τους, μια γυναίκα 70 ετών με πρόβλημα σακχάρου, τρεις έγκυοι και δώδεκα παιδιά.

Το ΕΔΔΑ έχει εδώ και μέρες εκδώσει ασφαλιστικά μέτρα ζητώντας από τις ελληνικές αρχές να τους εντοπίσουν και να τους επιτρέψουν να παραμείνουν στην Ελλάδα υποβάλλοντας αίτηση ασύλου. Οι αρχές ισχυρίζονται ότι “δεν τους βρίσκουν”, παρότι οι πρόσφυγες έχουν δώσει το σήμα και την ακριβή τοποθεσία τους, και βρίσκονται σε επικοινωνία με δικηγόρους και δημοσιογράφους. Παράλληλα καταγγέλλουν στην ΕφΣυν ότι αραβόφωνοι τούς έχουν απειλήσει να επιστρέψουν στην Τουρκία. Πρόκειται για τους βίαια στρατολογημένους σκλάβους της ΕΛΑΣ που χρησιμοποιούνται για τη βρωμοδουλειά των επαναπροωθήσεων.

Το έγκλημα σε βάρος των 50 αυτών προσφύγων πρέπει να σταματήσει άμεσα. Να μην επαναπροωθηθούν και να τους επιτραπεί η πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου και τις υπηρεσίες Υγείας. Διαφορετικά θα κινδυνεύσουν

κι άλλες ζωές. Πρόκειται για μια ακόμη από τις τουλάχιστον 15 περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν ασφαλιστικά μέτρα σε βάρος της Ελλάδας τα οποία παραβιάζονται – σε τρεις μόνο περιπτώσεις οι αρχές έχουν συμμορφωθεί με αυτά. Συνολικά, είναι εκατοντάδες οι πρόσφυγες που έχουν εγκλωβιστεί με κίνδυνο της ζωής τους σε νησίδες του Έβρου τους τελευταίους μήνες, κάτι που σηματοδοτεί μια νέα κλιμάκωση στον ρατσιστικό πόλεμο της κυβέρνησης ΝΔ σε βάρος τους.

Το εργατικό κίνημα χρειάζεται να αναδείξει αυτή την πτυχή του ρατσισμού και ναβάλει άμεσα στις αιχμές του την πάλη ενάντια στις πρακτικές επαναπροωθήσεων. Συνδικάτα των εργαζόμενων της Υγείας να απαιτήσουν την περίθαλψη των 50 προσφύγων που βρίσκονται εγκλωβισμένοι/ες, αλλά και να συνεχίσουν διεκδικώντας ΑΜΚΑ, χαρτιά και σύνορα ανοιχτά για όλους και όλες. Οι εκπαιδευτικοί που αγκάλιασαν τον Σαϊντού, τον Κουρός και όλα τα προσφυγόπουλα που μπήκαν στα ελληνικά σχολεία, να διεκδικήσουν οργανωμένα να φτάσουν και όλα τα άλλα παιδιά προσφύγων στις πόλεις, με αξιοπρεπή στέγαση, ώστε να αρχίσουν να φοιτούν. Η σύγκρουση με τη ρατσιστική πολιτική της ΝΔ είναι μάχη όλων των εργατών/τριών για να σωθούν ζωές.

Δίκη Χρυσής Αυγής

Απέρριψε το αίτημα του Μιχαλολιάκου για αναβολή της δίκης της Χρυσής Αυγής το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών κατά την τρίτη του συνεδρίαση στις 26/7.

Νωρίτερα είχε κάνει δεκτή την παράσταση της Πολιτικής Αγωγής – κι έτσι τα θύματα των δολοφονικών επιθέσεων των ταγμάτων εφόδου έχουν πλέον ξανά φωνή μέσα στο δικαστήριο. Όπως και στην πρωτόδικη διαδικασία, εκτός από την ίδια τη δολοφονία, η οικογένεια Φύσσα θα είναι πολιτική αγωγή και για την εγκληματική οργάνωση, σε βάρος όμως μόνο των μελών του τάγματος εφόδου της Νίκαιας που έκανε την επίθεση σε βάρος του Παύλου Φύσσα και των φίλων του. Αντίστοιχα οι Αιγύπτιοι αλιεργάτες θα είναι πολιτική αγωγή για την απόπειρα δολοφονίας του Αμπουζίντ Εμπάρακ και για τις κατηγορίες της εγκληματικής οργάνωσης σε βάρος των πέντε κατηγορούμενων που εμπλέκονται στην επίθεση εναντίον τους.

Στην τρίτη συνεδρίαση του εφετείου, οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής έφεραν άρθρα και ποιήματα του Μιχαλολιάκου, δημοσιευμένα πρόσφατα (ένα μάλιστα σχολιάζει την δίκη Λιγνάδη), που αποδεικνύουν ότι δεν στέκουν οι ισχυρισμοί του Δ. Παπαδέλη ότι ο αρχηγός της ΧΑ δεν έχει δυνατότητα επικοινωνίας και δεν μπορεί να δικαστεί, λόγω βαριάς νόσησης από COVID. Το δικαστήριο διέκοψε για 28 Σεπτέμβρη, ώστε να μπορέσει να διορίσει συνήγορο και να παραστεί στο δικαστήριο. Στο μεταξύ, συνήγοροι υπεράσπισης και κατηγορούμενοι προσπάθησαν να προκαλέσουν αναταραχή στο δικαστήριο, με τον Λαγό και τον Πλεύρη να συνεχίζουν τις προκλήσεις. Ωστόσο ακόμη και μεταξύ τους εκδηλώθηκαν κόντρες, με κάποιους να ζητούν τη συνέχιση της δίκης και κάποιους να προσπαθούν με δικονομικά τερτίπια να προκαλέσουν την αναβολή της.

ΕΛΑΙΩΝΑΣ Η εκκένωση του καμπ δεν περνά

Συνεχίζουν την αντίσταση στη ρατσιστική εκκένωση του Ελαιώνα οι πρόσφυγες και οι προσφύγισες του καμπ. Στις 22/7 η διοίκηση του Ελαιώνα έφερε πούλμαν προκειμένου να απομακρύνει έναν αριθμό από τους/τις κατοίκους του καμπ από τον αστικό ιστό, στέλνοντάς τους σε απόμακρα καμπ.

Οι προσφύγισες αρνηθήκαν να μπουν παρά τις πιέσεις και τους εκβιασμούς, διεκδικώντας σταθερή στέγη εντός της πόλης. Όπως τονίζουν οι ίδιοι, οι πιέσεις την ημέρα

εκείνη είχαν ξεκινήσει από τις 3 και τις 4 τα ξημερώματα!

Δεκάδες βγήκαν στην πύλη του καμπ από τις 6πμ, μπλοκάροντάς την και επιτρέποντας την είσοδο μόνο στα απαραίτητα οχήματα, όπως το απορριμματοφόρο. Για ώρες με μουσική και συνθήματα έδειξαν τη διάθεσή τους να συνεχίσουν τη μάχη, ενώ κατήγγειλαν ξανά τις άθλιες συνθήκες ζωής στις οποίες έχει οδηγήσει η εσκεμμένη εγκατάλειψη. Το απόγευμα της ίδιας μέρας στάλθηκε ξανά το πούλμαν, χωρίς ωστόσο να κατορθωθεί η απομάκρυνσή τους.

Κυρώθηκε στις 7 Ιούλη η αντεργατική και ρατσιστική συμφωνία Ελλάδας - Μπανγκλαντές για την εποχική εργασία. Η συμφωνία έχει ορίζοντα εφαρμογής στα 5 χρόνια και προβλέπει πενταετείς άδειες παραμονής και εργασίας για 14.000 Μπανγκλαντεσιανούς εργάτες που ζουν ήδη στην Ελλάδα, καθώς και χορήγηση νέων τέτοιων αδειών κάθε χρόνο σε 4.000 εργάτες που έρχονται από το Μπανγκλαντές.

Η συμφωνία δεν επιτρέπει την οικογενειακή επανένωση, ούτε την ένταξη σε καθεστώς μακροχρόνιας παραμονής. Υποχρεώνει τον εργαζόμενο να επιστρέψει στο Μπανγκλαντές μετά το πέρας των 5 ετών, αλλά επιτρέπει την επανεισοδοχή του αν έχει τηρήσει τους όρους παραμονής και εργασίας. Οι εργάτες μπορούν να δουλέψουν σε μια σειρά κλάδους, ενώ μπορούν να αλλάξουν εργασία στη διάρκεια των 5 ετών ή να επεκτείνουν το συμβόλαιό τους με τον ίδιο εργοδότη.

Ο υπουργός Μετανάστευσης **Ν. Μηταράκης** είχε ξεκινήσει το σχεδιασμό αυτής της συμφωνίας με τον Μπανγκλαντεσιανό ομόλογό του **Ιμράν Αχμέντ** το φθινόπωρο του 2021. Οι στόχοι που είχε θέσει ο Μηταράκης ήταν για μια ακόμα πιο σκληρή, ρατσιστική και δουλεμπορική συμφωνία. Σε δελτίο Τύπου του υπουργείου τονίζε: “το Μνημόνιο με το Μπαγκλαντές δίνει την δυνατότητα σε έως 15 χιλιάδες ήδη διαμένοντες να εργαστούν εποχικά σε αγροτικές εργασίες, θα πρέπει να φεύγουν 3 μήνες κάθε χρόνο και στο τέλος περιόδου 5 ετών θα φύγουν οριστικά από τη χώρα... με την παρέλευση των [5 χρόνων] ο δικαιούχος θα απωλέσει αυτομάτως την δυνατότητα επιστροφής στη χώρα μας... η αξιοποίηση ήδη διαμενόντων μεταναστών στην Ελλάδα σε εποχικές αγροτικές εργασίες θα συμβάλλει στην αποσυμφόρηση αστικών κέντρων”.

Σύμφωνα δε με παλιότερες δηλώσεις, όπου ο στόχος των απελάσεων διακηρύσσεται σε όλους τους τόνους, το υπουργείο θα προτιμούσε να μη χορηγήσει καμία άδεια ούτε σε ήδη διαμένοντες. Ο ρατσισμός βγάζει μάτι. Ταυτόχρονα όμως είναι εξόφθαλμο και το γεγονός ότι το υπουργείο δεν κατόρθωσε να υλοποιήσει τους πιο βασικούς από τους στόχους του: τον περιορισμό των εργατών σε αγροτικές εργασίες, την επιστροφή στο Μπανγκλαντές για 3 μήνες το χρόνο και τη μόνη επιστροφή μετά από 5 χρόνια.

Και θα τα προτιμούσε αυτά γιατί ξέρει τι εμπειρία οργανωμένων εργατικών αγώνων έχουν αποκτήσει οι μετανάστες εργάτες τα χρόνια που ζουν, εργάζονται και παλεύουν στην Ελλάδα. Από τη μάχη της **Μανωλάδας**, μέχρι τη νίκη της απεργίας στο εργοστάσιο “**Γεωργίου**” στα Οινόφυτα, κι από τη **Γενική Ανακύκλωση** μέχρι τις αγροτικές επιχειρήσεις του **Μαραθώνα**, οι Μπανγκλαντεσιανοί, Πακιστανοί και Ινδοί εργάτες έχουν παλέψει δίπλα δίπλα με τους ντόπιους συναδέλφους τους, με τη στήριξη εργατικών κέντρων και συνδικάτων και σε πολλές περιπτώσεις έχουν κερδίσει τα αιτήματά τους.

Στις 26 Ιούνη 2020, μια από τις πιο μαζικές αντιρατσιστικές διαδηλώσεις που έγιναν τα τελευταία χρόνια στην Αθήνα σε συντονισμό και συμπαράσταση με το κίνημα Black Lives Matter, χιλιάδες Μπανγκλαντεσιανοί κατέβηκαν με ένα σύντομο και ξεκάθαρο σύνθημα: “Τι θέλουμε; Χαρτιά! Πότε τα θέλουμε; Τώρα!”

Οι εργάτες γης έζησαν στο πετσί τους την όξυνση των ανισοτήτων και της εκμετάλλευ-

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ

«Ζητάμε πραγματική νομιμοποίηση»

23/12/21, Διαδήλωση Μπαγκλαντεσιανών μεταναστών ενάντια στη συμφωνία Ελλάδας - Μπαγκλαντές. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

σης που έφεραν τα μέτρα για την πανδημία και διεκδίκησαν καλύτερες συνθήκες εργασίας. Πολλοί έφυγαν για άλλες χώρες γεμίζοντας πανικό τα αφεντικά της αγροτικής παραγωγής. Αποδείχθηκε προς όλες τις κατευθύνσεις η σημασία τους σαν εργατικό δυναμικό για την Ελλάδα. Σε αυτόν τον πανικό απάντησε ο Μηταράκης, προσπαθώντας ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει την έλλειψη και να υλοποιήσει τις ρατσιστικές ονειρώξεις της κυβέρνησης ΝΔ. Γι’ αυτό η διαδικασία της συμφωνίας συνοδεύτηκε με μια όξυνση στην καταστολή, τις επαναπροωθήσεις και τις παράνομες απελάσεις. Αλλά δεν έμεινε αναπάντητη.

Στις 23/12/21 η **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”** και εκατοντάδες Μπαγκλαντεσιανοί εργάτες οργάνωσαν μαζική διαδήλωση στους δρόμους της Ομόνοιας ενάντια σε 19 ρατσιστικές απελάσεις που προετοίμασαν τη συμφωνία Μηταράκη - Μπαγκλαντές. Τον Γενάρη, Πακιστανοί και Μπανγκλαντεσιανοί εργάτες συμμετείχαν μαζικά στην πορεία για την επέτειο της δολοφο-

νίας του Σαχζάτ Λουκμάν. Τις ημέρες εκείνες, η Πρεσβεία του Μπανγκλαντές φοβέριζε με απελάσεις και μη ανανέωση εγγράφων όσους μετανάστες οργάνωναν τις κινητοποιήσεις και πάλευαν μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ. Πλησίαζε άλλωστε η μέρα της υπογραφής της συμφωνίας με το Μπαγκλαντές: ο Μηταράκης πήγε στην Ντάκα στις 9 Φλεβάρη.

Συνδικάτα

Οι απειλές έσπασαν και οι μετανάστες συνέχισαν, με συνέντευξη τύπου στις 14/2 στο **Εργατικό Κέντρο Αθήνας**. Η τοποθέτηση του ΕΚΑ ενάντια στις ρατσιστικές συμφωνίες και υπέρ των ίσων δικαιωμάτων όλων των εργατών την επόμενη μέρα ήταν καθοριστική. Κάλεσε στη διεθνή μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό της 19 Μάρτη, τονίζοντας ανάμεσα σε άλλα: “Δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν οι μετανάστες εργάτες σύγχρονοι σκλάβοι των εργοδοτών με εκβιαστικά συμβόλαια εποχικής εργασίας 9 μηνών σε συνθήκες κατεργων τύπου Μανωλάδας όπως προωθεί τώ-

ρα η κυβέρνηση... Ζητάμε να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να δοθεί η δυνατότητα να αποκτήσουν έγγραφα και δουλειά οι μετανάστες χωρίς χαρτιά. Δεν θα επιτρέψουμε τις μαζικές απελάσεις μεταναστών εργατών που ζουν και εργάζονται στην χώρα. Το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας καλεί τους μετανάστες να εγγραφούν στα σωματεία για να δυναμώσει η κοινή δράση και η ταξική αλληλεγγύη, για να μην περάσουν τα ρατσιστικά αντεργατικά σχέδια της κυβέρνησης”.

Στις 20 Φλεβάρη μετά από κάλεσμα του **Συμβουλίου Δικαιωμάτων Αποδήμων Μπαγκλαντεσιανών Ελλάδος** και της ΚΕΕΡΦΑ, πραγματοποιήθηκε διαμαρτυρία στο Σύνταγμα ενάντια στις απελάσεις, τις επαναπροωθήσεις και τις δολοphonίες στα σύνορα, με σύνθημα “δικαιοσύνη και χαρτιά για όλους”. Ακολούθησε πορεία στο κέντρο της Αθήνας με εκατοντάδες Πακιστανούς και Μπανγκλαντεσιανούς εργάτες.

Πλησιάζοντας στην κινητοποίηση της 19 Μάρτη η ΕΛΑΣ ξεκίνησε ένα όργιο καταστολής και επιχειρήσεων σκούπα, με συλλήψεις αδιακρίτως και εξευτελιστική μεταχείριση όσων μάζευε στην Αμυγδαλέζα. Στο ίδιο σημείο στο οποίο είχε ξαμολώσει τις κλούβες η ΕΛΑΣ, οι μετανάστες διαδήλωσαν στις 17 Μάρτη, σπάζοντας τον φόβο και προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για τη μαζική αντιρατσιστική κινητοποίηση ντόπιων και μεταναστών της 19 Μάρτη. Οι μετανάστες συμμετείχαν επίσης σε όλες τις πανεργατικές απεργίες, στο πλάι των ντόπιων συναδέλφων και συναδελφισμών τους που παλεύουν ενάντια στον Χατζηδάκη για ΣΣΕ και αυξήσεις.

Η συμφωνία που κυρώθηκε σήμερα αποδεικνύει δυο πράγματα περίτρανα: τον ρατσισμό της κυβέρνησης, αλλά και την αδυναμία της. Αναγκάστηκε να κάνει πίσω σε ζητήματα που τα παρουσίαζε ως ρατσιστικές καινοτομίες στο ακροδεξιό ακροατήριό της. Όμως το υπόβαθρο για νομιμοποίηση του καθεστώτος που οδηγεί σε εργάτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας έχει μπει. Η 9μηνη εργασία, αν και δε συνοδεύεται πια από αναγκαστική διαμονή στο Μπανγκλαντές, δεν παύει να ανοίγει τον δρόμο για τη μαύρη εργασία. Οι προϋποθέσεις έγκρισης δεν παύουν να ανοίγουν τον δρόμο σε δουλέμπορους να κάνουν μίζνες στις πλάτες των εργατών για το ποιος θα κλείσει δουλειά σε ποιους εργοδότες. Η μη επανένωση των οικογενειών παραμένει ένα σημαντικό πλήγμα.

Όπως έχει τονίσει σε συνέντευξή του στην ΕΑ ο **Σεΐχ Γκιαζ**, από το Συμβούλιο Αποδήμων Μπαγκλαντεσιανών: “Ζητάμε πραγματική νομιμοποίηση. Όποιος έρχεται εδώ και εργάζεται, και φορολογείται, και πληρώνει το ΙΚΑ να μπορεί να έχει ασφάλιση, να μπορεί να πάρει σύνταξη, να μπορεί να έχει την οικογένειά του μαζί. Εμείς δεν θέλουμε 5 χρόνια δουλειά και μετά σήκω φύγε να έρθει άλλος να κάνει τα ίδια. Ζητάμε χαρτιά, να ζήσουμε και να εργαζόμαστε εδώ”. Η μάχη συνεχίζεται.

Αφροδίτη Φράγκου

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Νέα ρατσιστική επίθεση

Ρατσιστική επίθεση σε βάρος 23χρονου εργάτη γης από το Πακιστάν καταγγέλλει η ΚΕΕΡΦΑ. Ο Μοχάμεντ Σιράζ δέχτηκε επίθεση από οργανωμένη ομάδα φασιστών τα ξημερώματα της 17 Ιούλη. Όπως περιγράφει ο Μ. Σιράζ τα άτομα που του επιτέθηκαν, δίνει για ακόμη μια φορά την εικόνα ταγμάτων εφόδου: 6-7 κοντοκουρεμένα άτομα τον περικύκλωσαν, τον ρώτησαν από πού είναι και σε δευτερόλεπτα άρchiσαν να τον γρονθοκοπούν και κλωτσούν σε όλο το σώμα και το κεφάλι.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ: “Οι φασίστες του Κασιδιάρη τις τελευταίες μέρες βρωμίζουν τους δρόμους γύρω από την Πλατεία Αττικής. Η επίθεση στη Πλατεία Αττικής αποτελεί επιστροφή στα μέρη που διεκδίκησαν να ελέγξουν με οργανωμένες περιπολίες ταγμάτων εφόδου οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Εκεί έδρασε η Σκορδέλη με το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Η περιοχή βρίσκεται σε εγκατάλειψη από τον Δήμο της Αθήνας, όπως και όλες οι φτωχογειτονίες της πόλης.

Παρά τις καταγγελίες των μεταναστών θυμάτων για τις πρόσφατες ρατσιστικές επιθέσεις, την τοποθέτηση βόμβας σε τζαμί στα Πατήσια, τον πυροβολισμό στη Γ’ Σεπτεμβρίου, την επίθεση με σιδηροροθιά στα Πετράλωνα, το μαχαίρωμα στο Μενίδι, την επίθεση με αυτοκίνητο στο Κορωπί, καμία δεν έχει εξιχνιαστεί. Απαιτούμε να χυθεί άπλετο φως στις επιθέσεις και να συλληφθούν τα φασιστοειδή”.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ **Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού**
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ **Η πολύτιμη κληρονομιά της Ρόζας Λούξεμ-πουργκ**
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 27/7 καφέ Μύρτιλο 7.30μμ **Ουκρανία – πόλεμος φθοράς**
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 βιβλιοπωλείο Μετεωρί-της, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ **Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της Ν.Δ.**
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Κόκκινος Μύλος 7.30μμ **Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους της Σρι Λάνκα**
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Κόκκινος Μύλος 7.30μμ **Η εργατική τάξη σήμερα – μάχη για Σ.Σ.Ε.**
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΓΚΥΖΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 25/8 καφέ Κουτσό 7.30μμ **Λένιν: Τι να κάνουμε**
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΚΟΥΚΑΚΙ- ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Θύμιος πλ. Δουρ-γούτιου 8μμ **Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ**
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΙΟ - ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 πλατεία Μερκούρη 6.30μμ **Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**
Ομιλήτρια: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Ηλιόπετρα. Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7.30μμ **Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 Πλ. Φελέκη, Ελευθερού-πολη 7μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούν
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλητής: Νεκτάριος Χάινταρ
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ **Λευτεριά στην Παλαιστίνη**
Ομιλήτρια: Εριέττα Μέγγου

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 Πλ. Ηρώων 7.30μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλητής:Σωτήρης Κοντογιάννης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Πλ. Ηρώων 7.30μμ **Λευτεριά στην Παλαιστίνη**
Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7, Δημαρχείο Αγ.Παρα-σκευής 7μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8, Δημαρχείο Αγ.Παρα-σκευής 7μμ **Λευτεριά στην Παλαιστίνη**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ - ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Χόβολη 7μμ **Να αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα**
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Χόβολη, Ηλιούπολη 7μμ **Η μάχη για τη νέα δίκη- καταδίκη των νεοναζι**
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ πλατεία Σμύρνης 7μμ **ΣΤΟΠ στις ρατσιστικές επιθέσεις**
Ομιλητής: Άγγελος Παπαδάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφενείο πλατεία Σμύρ-νης, Βύρωνας 7.30μμ **Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφενείο Σαρδανάπαλος 7.30μμ **Αντίσταση στην αστυνομική καταστολή**
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ **Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση**
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα

ΠΕΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ **Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**
Ομιλητής: Γεράσιμος Τζανετάτος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ **Πόλεμος φθοράς – η ιμπεριαλιστική σύγ-κρουση ΝΑΤΟ-Ρωσίας στην Ουκρανία**
Ομιλητής: Παναγιώτης Καραγιαννόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ **Ο Λένιν σήμερα**
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ **Η Γαλλία μετά τις εκλογές**
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 Θέατρο Εθνικής Αντίστα-σης, απέναντι ΟΤΕ, 7μ.μ **Στασιμοπληθωρισμός – Η γεροντική ασθέ-νεια του καπιταλισμού**
Ομιλητής: Παντελής Γαβριλίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 Θέατρο Εθνικής Αντίστα-σης, απέναντι ΟΤΕ, 7μ.μ **Γκράμσι, ο «μοντέρνος πρίγκιπας»**
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ **Στασιμοπληθωρισμός – Η γεροντική ασθέ-νεια του καπιταλισμού**
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΑΙΓΑΛΕΩ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ **Σεξισμός, ποιες οι αιτίες και πώς παλεύουμε**
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 αίθουσα Πυρσινέλλα 1, 8μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΞΑΝΘΗ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/7 πλ. Ελευθερίας 8μμ **Καύσωνας και φωτιές: ο καπιταλισμός της καταστροφής**
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 ΚΑΠΗ Σπλάντζιας 7.30μμ **Η δεύτερη δίκη της Χρυσής Αυγής**
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 ΚΑΠΗ Σπλάντζιας 7.30μμ

Γυναίκες- η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΠΑΤΡΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ aberto, Ρήγα Φερ-ραίου 48-50 (πλ. Όλγας) 7μμ **Κύπρος 15 Ιούλη 1974, το πραξικόπημα, κυ-πριακό και ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός**
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ aberto, Ρήγα Φερ-ραίου 48-50 (πλ. Όλγας) 7μμ **Ουκρανία, ιμπεριαλιστικός πόλεμος φθοράς**
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 πάρκο 626, 7.30μμ **Λένιν: Κράτος και επανάσταση**
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης
- ΠΕΜΠΤΗ 4/8 πάρκο 626, 7.30μμ **Οδήγησε ο Λένιν στον Στάλιν;**
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Ποέτα 8μμ **Το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα σήμερα**
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Ποέτα 8μμ **Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ**
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΤΟΥΜΠΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Κονάκι 7.00μμ **Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της ΝΔ**
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/8 καφέ Κονάκι 7.00μμ **Η Γαλλία μετά τις εκλογές**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ **Γυναίκες- η διαλεκτική της απελευθέρωσης**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου
- ΠΕΜΠΤΗ 4/8 καφέ Πέτρος 7.30μμ **Η πάλη για τη νέα δίκη- καταδίκη της Χ.Α.**
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

Εκδηλώσεις-συζητήσεις

Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης

ΘΗΣΕΙΟ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ - ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Περιβολάκι, 7.30μμ
Ομιλήτριες: Ελεάννα Τσώλη, Μαρία Φωτεινού

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7 καφέ Ηλιόπετρα 7.30μμ
Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά)
Ομιλήτρια: **Νάντια Στρουγγάρη**

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ Λεωφόρος Ηρακλείου οργα-νισμός Νεότητας 6μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλ. Βαρνάβα 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/7

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ
Λαϊκή Πανόρμου 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ - ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης Πα-τησιών 6.30μμ
ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ Σάββατο Άνω Πετρά-λωνα Σταθμός7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ ΗΣΑΠ Κ. Πετράλωνα 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντί-στασης 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Δούρου 7μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 7μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Χάληδων 7.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 30/7
ΚΥΨΕΛΗ Φωκ. Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκα-λάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ο Αντόνιο Γκράμσι και το επαναστατικό κόμμα

Ο Αντόνιο Γκράμσι υπήρξε ένας από τους μεγάλους επαναστάτες του προηγούμενου αιώνα. Γεννήθηκε το Γενάρη 1891 στον Ιταλικό νότο, στο νησί της Σαρδηνίας. Το 1911 μετακομίζει στο Τορίνο έχοντας κερδίσει υποτροφία για το Πανεπιστήμιο. Εκεί θα έρθει για πρώτη φορά σε επαφή τόσο με τις μαρξιστικές ιδέες, όσο και με τους αγώνες της εργατικής τάξης. Από το 1913, οργανωμένος στο Σοσιαλιστικό Κόμμα Ιταλίας μέχρι το θάνατό του στις φασιστικές φυλακές του Μουσολίνι το 1937, επέμενε μέχρι τέλους στην αναγκαιότητα της επαναστατικής κατάληψης της εξουσίας από την εργατική τάξη, και δεν έγινε ποτέ υποστηρικτής του «κοινοβουλευτικού κρετινισμού», της άποψης δηλαδή των ρεφορμιστών ότι τα πράγματα αλλάζουν από την κάλπη και από τα υπουργικά γραφεία.

Από την αρχή ήταν καθαρός ότι η ανατροπή δεν περνάει μέσα από τους θεσμούς του αστικού κράτους. Αλλά μέσα από τη δράση της εργατικής τάξης, σαν την κεντρική δύναμη μετασχηματισμού της κοινωνίας. Μέσα από την οργάνωσή της στα συνδικάτα και τους αγώνες της, δημιουργώντας τους δικούς της θεσμούς κόντρα σε αυτούς της άρχουσας τάξης. Και σε αυτή τη διαδικασία, απαραίτητο εργαλείο για την τάξη είναι ο “μοντέρνος πρίγκιπας”, το επαναστατικό κόμμα.

Οι θεωρητικές και πολιτικές επεξεργασίες του Γκράμσι έγιναν μέσα σε μια περίοδο έντονων επαναστατικών διαδικασιών στην Ιταλία, και όχι μόνο. Η επανάσταση του 1917 στη Ρωσία είχε καταφέρει να κερδίσει και ήταν η εμπροσθοφυλακή ενός ολόκληρου επαναστατικού κύματος που κομμάτι του ήταν και η ιταλική εργατική τάξη. Η Ιταλία ήταν στο μπλοκ των “νικητών” του πολέμου, η εργατική τάξη και οι αγρότες του Νότου όμως, βίωναν κάτι πολύ διαφορετικό από τη γεύση της νίκης.

Ο Γκράμσι ήταν ο επαναστάτης που διέκρινε και διατύπωσε με σαφήνεια την άποψη πως τα εργατικά συμβούλια, η μορφή οργάνωσης των επαναστατημένων εργατών κι εργατριών της Ρωσίας, δεν ήταν μια ιδιαιτερότητα της καθυστερημένης Ρωσίας, αλλά ο τρόπος που κινείται η εργατική τάξη και στην «προχωρημένη» Δύση σε περιόδους που κάνει άλματα προς τα εμπρός. Κάτι το οποίο έγινε στην Ιταλία (και όχι μόνο εκεί) την περίοδο της Κόκκινης Διετίας, τις χρονιές 1919-1920. Οι “Εσωτερικές Επιτροπές” στα εργοστάσια που λειτουργούσαν ως τότε σαν ένα τμήμα του μηχανισμού των συνδικάτων άρχισαν να αλλάζουν χαρακτήρα. Άρχισαν να συσπειρώνουν όλους τους εργάτες σε ένα τμήμα και ένα εργοστάσιο και να «πατάνε πόδι» στα ιερά και τα όσια των καπιταλιστών.

Οι εσωτερικές επιτροπές γίνονταν όργανα του εργατικού ελέγχου, να δίνουν μάχες για το ωράριο, τις συνθήκες, τους ρυθμούς δουλειάς, αλλά και για το πώς και με ποια κριτήρια οργανώνεται η ίδια η παραγωγή ή ακόμα να παίρνουν πολιτικές πρωτοβουλίες. Έπαιρναν δηλαδή τα χαρακτηριστικά των σοβιέτ.

Η Κόκκινη Διετία δεν κατάφερε να νικήσει. Όχι γιατί η ιταλική εργατική τάξη ήταν πιο πίσω από τη Ρώσικη. Οι περιγραφές από τα εργοστάσια και την εφαρμογή του εργατικού ελέγχου, η απεργία αλληλεγγύης στην επαναστατημένη Ρωσία από τους μεταλλεργάτες, η απεργία τον Δεκέμβρη του 1919 όπου μέσα σε μία μόνο ώρα 120 χιλιάδες απεργοί στο Τορίνο έφραξαν το δρόμο σε τάγματα εφόδου του Μουσολίνι, μαρτυρούν κάθε άλλο παρά μια αδύναμη πολιτική τάξη.

Αριστερά

Το ζήτημα ήταν η στάση της Αριστεράς, του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ιταλίας. Ο Γκράμσι πάλευε μέσα από τις σελίδες της **Λ’ Ordine Nuovo**, της εφημερίδας που ξεκίνησε να εκδίδει σαν πολιτιστικό περιοδικό του Σ.Κ. αρχικά, από το 1919. Πολύ γρήγορα το γράψιμο και η διακίνησή της έγιναν πολύτιμο επαναστατικό εργαλείο. Στη γενίκευση των αγώνων, στα πολιτικά ξεκαθαρίσματα, στη σύνδεση με την τάξη. Όπως έλεγε ο ίδιος: “Οι εργάτες και οι εργάτριες αγαπούν την εφημερίδα γιατί μέσα σε αυτήν ανακαλύπτουν ξανά ένα κομμάτι του εαυτού τους, την καλύτερή τους παράδοση”. Και επειδή αυτό που τον ξεχώριζε από τις υπόλοιπες ηγετικές μορφές της Αριστεράς ήταν η αντίληψή του για την κεντρικότητα της εργατικής τάξης, κατάφερε όχι μόνο να αναλύσει καλύτερα τις δυνατότητες και το επίπεδο της ταξικής πάλης, αλλά και να συνδεθεί με τα πιο

πρωτοπόρα κομμάτια της τάξης στο Τορίνο. Δεν κατάφερε όμως μέσα στη φωτιά να κερδίσει το Σοσιαλιστικό Κόμμα σε αυτό, ούτε καν να απλώσει αυτές τις ιδέες πολύ μακρύτερα από τα όρια της μίας πόλης.

Οι εμπειρίες της Κόκκινης Διετίας έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη προσπάθεια του Γκράμσι να προσανατολίσει σωστά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας όταν βρέθηκε στην ηγεσία του το 1924-1926. Αλλά και αργότερα, όταν φυλακισμένος από τους φασίστες προσπαθούσε να απαντήσει στο γιατί ηττήθηκε το κίνημα και με ποιους δρόμους η εργατική τάξη και το επαναστατικό κόμμα

θα μπορέσουν να περάσουν στην αντεπίθεση. Τα «**Τετράδια της Φυλακής**» είναι ο καρπός αυτών των προβληματισμών και αναζητήσεων.

Μια βασική θέση του Γκράμσι είναι ότι η εργατική τάξη ζει και δουλεύει κουβαλώντας μια διπλή ή αντιφατική συνείδηση. Από τη μία, οι κυρίαρχες ιδέες που της λένε “είσαι εξατομικοποιημένος/η, δεν μπορείς να καταλάβεις χίλια δυο δυσνόητα του κόσμου, άσε τις αποφάσεις στους ειδικούς και πάλεψε κάποια μικρά πράγματα μήπως βελτιώσεις λίγο την καθημερινότητά σου”. Όλα αυτά που κουβαλάμε στα μυαλά μας από την ώρα που γεννιόμαστε σαν

την κοινή λογική. Και από την άλλη, έχει τη συνείδηση του τι βιώνει σε μια εκμεταλλευτική κοινωνία αλλά και τις εμπειρίες της συλλογικότητάς της. Το μείγμα αυτής της αντιφατικής συνείδησης καθορίζεται από το επίπεδο της ταξικής πάλης και όχι από τις νοθεσίες των “πεφωτισμένων”. Οι κυρίαρχες ιδέες κλονίζονται όταν η τάξη δρα και παλεύει. Όταν συγκρούονται οι εμπειρίες της με την “κοινή λογική” των κυρίαρχων ιδεών.

Στρατηγική

Για να μπορέσουν η δράση και οι εμπειρίες να γίνουν επαναστατική στρατηγική και να μπορέσει η εργατική τάξη να αντιληφθεί τον ιστορικό της ρόλο στην αλλαγή της κοινωνίας και να τεθεί επικεφαλής όλων των καταπιεσμένων, να γίνει ηγεμονική δύναμη, χρειάζεται το επαναστατικό κόμμα. Στις «**Θέσεις της Λυών**», την εισήγηση στο τρίτο συνέδριο του ΚΚΙ τον Γενάρη του 1926 σε εκείνη τη γαλλική πόλη, ο Γκράμσι κάνει ένα μεγάλο ξεκαθάρισμα για το τι είναι ένα τέτοιο κόμμα. Κομμάτι της τάξης, που αγκαλιάζει τα πιο μαχητικά και ριζοσπαστικά τμήματά της, όχι «εκπρόσωπός» της γενικά και ένα άθροισμα ομοϊδεατών που κάνει επαναστατική προπαγάνδα.

Όπως επέμενε ο Γκράμσι ένα τέτοιο κόμμα χρειάζεται μια σφιχτή οργάνωση που θα “προσφέρει” πολιτικό ξεκαθάρισμα και ενότητα μεταξύ των μελών του. Που θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι κάθε μέλος είναι ενεργό στο να αντιληφθεί τον κόσμο γύρω του, να μπορεί να κάνει δικές του τις πρωτοβουλίες που παίρνει το κόμμα, να μπορεί να ηγεΐται μιας ομάδας μαχητικών εργατών και εργατριών στο χώρο του. Ο τρόπος λειτουργίας του, με τη λειτουργία ομάδων μέσα στους εργατικούς χώρους, με τη διακίνηση της επαναστατικής εφημερίδας σαν εργαλείο, με την προσπάθεια να λειτουργεί σαν σώμα εργασίας που ενώνει και γενικεύει τις εμπειρίες και τις μάχες είναι πρόκληση για ένα κόμμα να είναι ταυτόχρονα και συλλογικός οργανωτής και συλλογικός διανοούμενος.

Όλα αυτά σήμερα, δείχνουν πιο αναγκαία από ποτέ. Η αποτυχία του συστήματος είναι έκδηλη σε κάθε μορφή της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Από την οικονομία, στο περιβάλλον, στην Υγεία και παντού. Η συνείδηση ότι η συλλογικότητα της εργατικής τάξης μπορεί να είναι πολύ πιο αποτελεσματική στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της καθημερινής ζωής μεγαλώνει σε ολόένα και περισσότερα κομμάτια της. Το να χτίσουμε από τώρα ένα δυνατό και μαζικό επαναστατικό κόμμα, μπορεί να κάνει τη διαφορά στο πάντα επίκαιρο δίλημμα: σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα. Ελάτε να παλέψουμε μαζί!

Έλλη Πανταζοπούλου

Την παραίτησή του υπέβαλε τελικά την περασμένη βδομάδα ο Ντράγκι, μέχρι τώρα πρωθυπουργός της Ιταλίας. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Ματαρόλα την έκανε δεκτή και προκήρυξε πρόωρες εκλογές για τις 25 Σεπτέμβρη. Η πολιτική κρίση παίρνει ανοιχτές διαστάσεις σε μια από τις μεγαλύτερες οικονομίες της ΕΕ και το καμπανάκι χτυπάει για όλες τις κυβερνήσεις και τις άρχουσες τάξεις.

Ο Ντράγκι ήταν κεντρικός τραπεζίτης της ΕΕ, πρόεδρος της ΕΚΤ και ο άνθρωπος που έμεινε γνωστός για τη δήλωσή του ότι θα κάνει “ό,τι χρειαστεί” για να σωθεί το ευρώ στην προηγούμενη φάση της κρίσης. Το ό,τι χρειαστεί το έχουμε ζήσει στο πετσί μας με τα μνημόνια.

Με αυτά τα “παράσημα” ο Ντράγκι έγινε πρωθυπουργός της Ιταλίας το 2021 για να μην γίνουν εκλογές και να προχωρήσουν απρόσκοπτα οι “μεταρρυθμίσεις” της ΕΕ, δηλαδή οι επιθέσεις στην εργατική τάξη και τους φτωχούς στο όνομα της “εξυγίανσης” της ιταλικής οικονομίας.

Για ένα μεγάλο διάστημα ο Ντράγκι προβαλλόταν ως ακόμα ένας επιτυχημένος διαχειριστής, που μάλιστα κατάφερε να κάνει την ΕΕ πιο αγαπητή στους Ιταλούς, επειδή εξασφάλισε και ένα μεγάλο κονδυλι οικονομικής ενίσχυσης για την πανδημία ύψους 750 δις ευρώ.

Αλλά αυτή ήταν η επιφάνεια, στη διάρκεια της πανδημίας οι άνθρωποι που ζουν σε απόλυτη φτώχεια έχουν φτάσει τα 5,6 εκατομμύρια. Από κάτω η δυσарέσκεια συνέχισε να βράζει και να δυναμώνει τους τελευταίους μήνες με την έκρηξη της ακρίβειας και των τιμών της ενέργειας. Τα τιμολόγια του ηλεκτρικού και του φυσικού αερίου έχουν αυξηθεί 50%. Η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία είναι στο 8,4% και η πραγματική ακόμα μεγαλύτερη. Και η Ιταλία έχει ένα τεράστιο δημόσιο χρέος 155% του ΑΕΠ. Αυτή η δυσарέσκεια άρχισε να

ΙΤΑΛΙΑ Ο Ντράγκι παραιτήθηκε, η πολιτική κρίση οξύνεται

Ο Ντράγκι μαζί με τον Σολτς και τον Μακρόν όταν πήγαν στο Κίεβο για να υποσχεθούν στον Ζελένσκι γρήγορη ένταξη της Ουκρανίας στην ΕΕ

αποσαθρώνει και την κυβέρνηση “εθνικής ενότητας” της οποίας πρωθυπουργός ήταν ο Ντράγκι.

Στην κυβέρνηση συμμετείχαν σχεδόν οι πάντες: από τους “κεντροαριστερούς” **Δημοκράτες** μέχρι το **Κόμμα των Πέντε Αστέρων** και από τη **Φόρτσα Ιτάλια** του Μπερλουσκόνι μέχρι την ακροδεξιά **Λέγκα του Βορρά** του Σαλβίνι.

Το ξήλωμα ξεκίνησε όταν το Κόμμα των Πέντε Αστέρων αρνήθηκε πριν δυο βδομάδες να ψηφίσει σε ένα νομοσχέδιο που είχε πάρει τα χαρακτηριστικά ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Ο Ντράγκι πήγε στον Ματαρόλα ο οποίος αρνήθηκε να δεχτεί την παραίτησή του και τον έστειλε στη Γερουσία να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Τα ΜΜΕ, οι βιομήχανοι, δήμαρχοι και άλλοι “επώνυμοι” κάναν μια ολόκληρη

εκστρατεία με αίτημα να μείνει πρωθυπουργός. Αλλά τελικά την προηγούμενη βδομάδα τόσο ο Μπερλουσκόνι όσο και ο Σαλβίνι αρνήθηκαν να δηλώσουν υποστήριξη στις πολιτικές του αποφάσεις. Επέμεναν επίσης ότι πρέπει να μπει τέλος σε κάθε συνεργασία με το Κόμμα των Πέντε Αστέρων.

Εμπλοκή

Ο Ντράγκι ήταν ένθερμος υποστηρικτής της εμπλοκής της Ιταλίας στον πόλεμο στην Ουκρανία. Ήταν ένας από τους αρχιτέκτονες των κυρώσεων της Δύσης σε βάρος της Ρωσίας και εκείνος που δήλωσε ότι πρέπει να διαλέξουμε ανάμεσα στην ελευθερία, δηλαδή το ΝΑΤΟ, και το “αιρ κοντίσιον”. Αντί να βρεθεί πανηγυρικά στην “σωστή πλευρά της ιστο-

ρίας” αυτή η πολιτική αποδείχτηκε ναρκοπέδιο για μια άρχουσα τάξη που διχάζεται και για τα ζητήματα του πολέμου μιας και παραδοσιακά είχε στενές σχέσεις με τον ρωσικό ιμπεριαλισμό και τον Πούτιν.

Η άρχουσα τάξη της Ιταλίας και όλης της Ευρώπης θα ήθελε ο τραπεζίτης να μπορέσει να συνεχίσει ως πρωθυπουργός για να επιβάλει όλες τις κανιβαλικές επιθέσεις στην πλειοψηφία. Τελικά έχει την κατάληξη του **Τζόνσον** της Βρετανίας.

Το πρόβλημα είναι ότι προς το παρόν από αυτή την πολιτική κρίση βγαίνει ενισχυμένη η δεξιά και η ακροδεξιά. Το κόμμα των **Αδελφών της Ιταλίας** της Μελόνι βλέπει τα ποσοστά του να μεγαλώνουν στις δημοσκοπήσεις. Αυτό το κόμμα είναι κατευθειάν απόγονος του φασιστικού MSI που είχε ιδρυθεί το 1946 από υποστηρικτές του Μουσολίνι. Η Μελόνι κρατήθηκε έξω από τον κυβερνητικό συνασπισμό και τώρα μπορεί να προβάλλει υποκριτικά σαν υποστηρίκτρια των απλών ανθρώπων. Από κοντά ακολουθούν η ρατσιστική ακροδεξιά Λέγκα του Βορρά και τα υπολείμματα της Φόρτσα Ιτάλια του Μουσολίνι και έτσι δίνουν και παίρνουν οι προβλέψεις για σχηματισμό μιας τρικομματικής κυβέρνησης δεξιάς και ακροδεξιάς.

Η απάντηση σε αυτόν τον κίνδυνο είναι το δυνάμωμα των αγώνων από τα κάτω. Των απεργιών ενάντια στην ακρίβεια για συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις, των αγώνων ενάντια στο ρατσισμό και τα εγκλήματα της Ευρώπης Φρούριο που τρέφουν τους φασίστες.

Λέανδρος Μπόλαρης

Τη βίαιη καταστολή του μαζικού κινήματος που συγκλόνισε τη Σρι Λάνκα τους τελευταίους τέσσερις μήνες επιχειρεί ο νέος πρόεδρος της χώρας, **Ρανίλ Βικρεμεςίνγκε**. Ο αντικαταστάτης του κυνηγημένου και παραιτημένου Γκοταμπάγια Ρατζαπάκσα, λίγες μόνο ώρες μετά την εγκατάστασή του στην προεδρία την περασμένη Πέμπτη 21/7, έστειλε την αστυνομία και τον στρατό να διαλύσουν τον κύριο καταυλισμό των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων στο κέντρο της πρωτεύουσας Κολόμπο.

Αστυνομία και στρατός εισέβαλαν στον καταυλισμό, ξυλοκοπώντας και τραυματίζοντας ανθρώπους, καταστρέφοντας σκηνές και προχωρώντας σε δεκάδες συλλήψεις. Αυτόπτες μάρτυρες έλεγαν ότι άρπαζαν τα κινητά τηλέφωνα των διαδηλωτών σε μια προσπάθεια να εμποδίσουν την κυκλοφορία των βίντεο από την επίθεση. Από την άγρια καταστολή δεν γλίτωσαν δημοσιογράφοι και δικηγόροι.

«Ανάμεσα στους χθεσινούς τραυματίες είναι μια 47χρονη γυναίκα, που φέρει παντού στο σώμα

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ “Θα αντιμετωπίσουν την λαϊκή οργή”

μώλωπες», αναφέρει σε άρθρο της η ΕφΣυν στις 22/7. «Η ίδια δήλωσε ότι κοιμόταν στη σκηνή, όταν άκουσε ανακοίνωση από τα μεγάφωνα και ύστερα είδε συντρόφους της να ξυλοκοποούνται από τις δυνάμεις ασφαλείας. “Κρυβόμουν πίσω από μια άλλη σκηνή, αλλά με είδαν και άρχισαν να με χτυπούν βάνουσα... Οι αστυνομικοί έλεγαν ‘βγάλε την σκύλα έξω’, ‘κλώτσησε την’ και ‘πάρ’ την μέσα’. Νόμιζα ότι θα πέθαινα”, αφηγείται».

Ως ένα βαθμό, η επιλογή της βίας δεν αποτελεί έκπληξη. Ο Βικρεμεςίνγκε είχε χαρακτηρίσει τους διαδηλωτές ως «φασίστες» και είχε κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πριν αναλάβει πρόεδρος. Γνώριζε ήδη πολύ καλά ότι αίτημα του κινήματος ήταν η απομάκρυνση και του ίδιου, όταν ο Ρατζαπάκσα -πριν ακόμα ανατραπεί- του ανέθετε την πρωθυπουργία και το Υπουργείο Οικονομικών. Και βέβαια ότι καμιά συμφωνία με το ΔΝΤ, η οποία μαγειρεύεται εδώ και

βδομάδες σαν λύση στην κρίση χρέους που χτύπησε τη χώρα, δεν μπορεί να προχωρήσει με μια εξέγερση στους δρόμους.

Μισητός

Όπως έγραφε ο **Νίκος Λούντος** στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης, «ο Βικρεμεςίνγκε είναι ακόμη πιο μισητός και από τον Ρατζαπάκσα. Έγινε υπουργός πρώτη φορά το 1977, όταν ήταν 28 ετών, και πρωθυπουργός το 1993. Από τότε έγινε πρωθυπουργός συνολικά πέντε φορές, έχοντας αναδειχθεί στον αγαπημένο πολιτικό των καπιταλιστών της Σρι Λάνκα. Ήταν αυτός που έκανε τα πιο μεγάλα ανοίγματα στην ελεύθερη αγορά ως υπουργός στις αρχές της δεκαετίας του ‘90...

Εκτός από φίλος των καπιταλιστών, είναι και ο αγαπημένος πολιτικός του ΔΝΤ. Οι συνομιλίες με το ΔΝΤ συνεχίζονται ασαφάτα και το Ταμείο διαρρέει ότι σε λίγες μέρες θα υπάρξει κάποια “λύση”. Η

Σρι Λάνκα δεν πλήρωσε για πρώτη φορά τις δόσεις των χρεών της το Μάη, έχοντας μείνει με τα ταμεία άδεια. Ο Ρατζαπάκσα είχε κάνει μαζικές φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές, περιμένοντας μεγάλες ευκαιρίες με διεθνείς επενδύσεις και τουρισμό. Αντί γι’ αυτό, ήρθε η πανδημία και στη συνέχεια η επιστροφή της διεθνούς κρίσης και ο πόλεμος».

Τα χρήματα που θα φέρει στη χώρα η συμφωνία με το ΔΝΤ δεν πρόκειται να κατευθυνθούν στους εργαζόμενους και τους φτωχούς, για να καλυφτούν οι ανάγκες τους σε τρόφιμα, φάρμακα, καύσιμα, ηλεκτρική ενέργεια. Αντί για να εξασφαλίσει αυτά και άλλα βασικά αγαθά που βρίσκονται σε απελπιστική έλλειψη προκαλώντας το κίνημα των τελευταίων μηνών, ο Βικρεμεςίνγκε θα τα χρησιμοποιήσει για την αποπληρωμή των υφιστάμενων χρεών -κυρίως σε διεθνείς ιδιωτικές επενδυτικές εταιρίες, τα λεγόμενα funds. Σε αντίλλαγμα για τα δάνεια, το Ταμείο

θα απαιτήσει τα γνωστά του και εδώ στην Ελλάδα μέτρα: περικοπές θέσεων εργασίας και κρατικών δαπανών, λιτότητα, ιδιωτικοποιήσεις. Το ποιος θα κληθεί να τα πληρώσει είναι επίσης γνωστό.

«Παρακολουθούμε την κατάσταση με αγωνία», δήλωσε στην εφημερίδα Socialist Worker του Λονδίνου ο **Kalani**, ένας δάσκαλος που συμμετείχε στις τεράστιες διαδηλώσεις που ανέτρεψαν τον Ρατζαπάκσα. «Αν ο Βικρεμεςίνγκε επιχειρήσει να συνεχίσει την ίδια ατζέντα, θα πρέπει να αντιμετωπίσει την λαϊκή οργή. Οι πολιτικοί φαίνεται να ενδιαφέρονται περισσότερο για τη δική τους ευημερία και τις θέσεις τους στο κοινοβούλιο παρά για την επίλυση της οικονομικής κρίσης. Είναι το πιο αηδιαστικό», συμπλήρωσε. Με τόση «εμπιστοσύνη» στον Βικρεμεςίνγκε και όλο το πολιτικό προσωπικό, θα είναι δύσκολο να σβήσει ένα κίνημα που έχει ήδη δείξει τη δύναμή του στο δρόμο.

Λένα Βερδέ

Ύστερα από μια και πλέον δεκαετία μνημονίων, κρίσεων και αντεργατικών επιθέσεων, οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ -και όχι μόνο- είναι καιρός να περάσουμε στην αντεπίθεση. Είναι καιρός να ανακτήσουμε εργασιακά δικαιώματα, όπως οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Με τη μάχη για υπογραφή ΣΣΕ στα κρατικά ΜΜΕ (ΕΡΤ, ΑΠΕ κλπ.) να έχει ανοίξει, είναι καιρός να τεθεί το ζήτημα υπογραφής ΣΣΕ και στα ιδιωτικά ΜΜΕ. Οι Financial Crimes ανοίγουν το θέμα αυτό, φιλοδοξώντας να γίνει συζήτηση σε όσα περισσότερα ΜΜΕ με απώτερο στόχο την διοργάνωση μιας μεγάλης εκδήλωσης από Σεπτέμβριο, προκειμένου τα σωματεία του κλάδου να πιεστούν, βάζοντας στις άμεσες προτεραιότητές τους, τη μάχη για ΣΣΕ.

Από το 2010 και μετά, οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ είμαστε έρμαιο των ατομικών συμβάσεων, οι οποίες στην πραγματικότητα καθιστούν τον εργαζόμενο «υποτελή» στην επιχείρηση

ΜΜΕ Η Μάχη για τις ΣΣΕ τώρα αρχίζει

που εργάζεται, η οποία μπορεί να τον χρησιμοποιεί σε οποιοδήποτε μέσο του ομίλου. Ο εργαζόμενος καλείται σε ατομικό επίπεδο να υπογράψει ένα έτοιμο χαρτί, χωρίς καμιά δυνατότητα διαπραγμάτευσης και χωρίς κανένα κατοχυρωμένο δικαίωμα. Οι ΣΣΕ κατοχύρωναν τη συλλογική διαπραγμάτευση. Το σωματείο αναλάμβανε την διαπραγμάτευση για αυξήσεις και θεσμικά δικαιώματα.

Φυσικά ούτε την εποχή των ΣΣΕ ήταν τα πράγματα ιδανικά. Τα σωματεία του κλάδου δεν διακρίνονταν για τον «ριζοσπαστισμό» τους, ωστόσο οι αυξήσεις που υπέγραφαν την περίοδο του μεγάλου πληθωρισμού την δεκαετία του '90, μετρίαζαν ως ένα βαθμό τις απώλειες εισοδήματος για τον εργαζόμενο.

Δεν έλειπαν βέβαια οι εκδότες και μιντιάρ-

χος που αθετούσαν τις ΣΣΕ -στα 30 και πλέον χρόνια επαγγελματικής μου ενασχόλησης με την δημοσιογραφία, έχω πολλά τέτοια παραδείγματα να αναφέρω- ωστόσο η ΣΣΕ δεν έπαυε να αποτελεί σημείο αναφοράς. Ήταν, έστω και ανεπαρκής, μια κάποια προστασία για τον εργαζόμενο. Με τις πολυετίες, τα επιδόματα γάμου και παιδιών διαμορφωνόταν ένας ικανοποιητικός ως ένα βαθμό βασικός μισθός, που έβγαζε τον συντάκτη από την αμηχανία να υπογράψει όπως σήμερα, διατάξεις για τις οποίες από μέσα του σιχτιρίζει μη μπορώντας να κάνει αλλιώς.

Η μάχη για ΣΣΕ έχει ανοίξει. Οι εργαζόμενοι στα ψηφιακά μέσα της **Alter Ego** (διάβαζε όμιλος Μαρινάκη) έχουν ανοίξει το ζήτημα, ζητώντας αυξήσεις της τάξης του 12% (όσο και

ο πληθωρισμός), πληρωμή αργιών και άλλα. Οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ και όχι μόνο, πρέπει να πιέσουμε τις ηγεσίες των σωματείων μας να μπουν μπροστά σε μία μάχη, την οποία εγκατέλειψαν στο όνομα μιας «ρεαλπολιτίκ» την εποχή των μνημονίων, για να προστατεύσουν υποτίθεται τις θέσεις εργασίας.

Καιρός να πάρουμε πίσω τα χαμένα δικαιώματά μας. Και η μάχη για τις ΣΣΕ είναι το πρώτο βήμα για να μπει τέλος στην απορρυθμισμό των εργασιακών σχέσεων, την προστασία του εισοδήματός μας, την ώρα που η ακρίβεια καλπάζει, για την εργασιακή αναβάθμιση του κλάδου.

Μωυσής Λίτσας

Δημοσιογράφος, μέλος των Financial Crimes

Ίντερσεξ δικαιώματα και ριζική απελευθέρωση

Στις 19/7 ψηφίστηκε ο νόμος 4958/2022 “Μεταρρυθμίσεις στην ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και άλλες επείγουσες ρυθμίσεις”. Δύο από τα κεντρικά μέρη αυτού του νόμου είναι η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και τα δικαιώματα των ίντερσεξ ατόμων. Ένα ίντερσεξ άτομο γεννιέται με σωματικά χαρακτηριστικά φύλου (ορμονικά, ανατομικά ή/και χρωμοσωμικά) που δεν εμπίπτουν στους τυπικούς ορισμούς αρσενικού ή θηλυκού σώματος. Επιπλοκές εμφανίζονται σε σπάνιες περιπτώσεις ίντερσεξ ατόμων.

Οι επεμβάσεις “κανονικοποίησης φύλου” είναι διαδικασίες που αποσκοπούν στο να αντιστοιχεί το σώμα του ίντερσεξ ατόμου σε ένα από τα δύο πρότυπα: αρσενικό ή θηλυκό. Οι επεμβάσεις αυτές είναι ένα κυριολεκτικό προκρούστειο κρεβάτι, κι έχουν αποδειχθεί βλαβερές και επικίνδυνες. Συνήθως πραγματοποιούνται σε βρέφη, καμιά φορά χωρίς καν την έγκριση γονέων/κηδεμόνων. Ανοίγουν το περιθώριο για διάφορες επιπλοκές στην ανάπτυξη του παιδιού. Ο νόμος πλέον ορίζει ότι για να γίνει επέμβαση το ίντερσεξ άτομο πρέπει υποχρεωτικά να έχει συμπληρώσει τα 15 του χρόνια, να έχει ενημερωθεί έγκυρα το ίδιο και οι γονείς/κηδεμόνες του και να έχουν συναινέσει.

Νίκη

Είναι μια μεγάλη νίκη για την ίντερσεξ κοινότητα, μια νίκη για την οποία το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα πάλεψε για χρόνια. Ας μην ξεχνάμε όμως, χτυπάει το κουδούνι των εκλογών και ο Μητσοτάκης ψάχνει ψήφους. Γι’ αυτόν είναι μια ακόμα ευκαιρία για “προοδευτικότητα της βιτρίνας”, ακριβώς όπως οι δηλώσεις του περί αποδοχής για την ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, δυο εβδομάδες αφού αθώωθηκαν οι αστυνομικοί-δολοφόνοι του Ζακ Κωστόπουλου. Ως κυβέρνηση συνεχίζει να στρώνει τον δρόμο στην ομοφοβία με τις επιθέσεις στο κοινωνικό κράτος και την ανεξέλεγκτη καταστολή.

Ακόμη, στο μέρος για την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή μερικοί από τους στόχους που υπογραμμίζονται είναι η “αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας”, η “διατήρηση της γονιμότητας” και η “ενίσχυση του ιατρικού τουρισμού”. Εκδηλώνεται και πάλι ο σεξισμός και η κερδοσκοπία της κυβέρνησης. Η εργατική τάξη είμαστε εδώ για να δηλώσουμε πως η ΛΟΑΤΚΙ+ απελευθέρωση και η εργατική απελευθέρωση αφορούν άμεσα στην πρόσβαση στην εργασία, την υγεία και την εκπαίδευση. Και η απελευθέρωση είναι ολική και αντισυστημική.

Άρια Σταροπούλου

Μια εξαιρετική εκδήλωση έγινε την Δευτέρα 18 Ιουλίου έξω από το Σπίτι της Συνεργασίας στη νεκρή ζώνη στη Λευκωσία.

Η Δικονοτική Πλατφόρμα Ειρήνης αλλά και άλλοι φορείς (113 συνολικά οργανώσεις) και από τις δυο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής, τιμήσαν άτομα που σε δύσκολες συνθήκες πολέμου έσωσαν άτομα από την άλλη πλευρά που κινδύνευαν από τις επιθέσεις των εθνικιστών της πλευράς τους. Αναφέρθηκαν πολλά τέτοια περιστατικά με πρωταγωνιστές και από τις δύο πλευρές.

Ιδιαίτερη αναφορά και αφιέρωμα έγινε στην ιστορία της Birgül Kilich Yildirim που όταν ο ξεκίνησε ο πόλεμος του 1974 ήταν βρέφος με δυσανεξία στη λακτόζη και χρειαζόταν ειδικό γάλα που δεν μπορούσε εκείνες τις μέρες του πολέμου να βρει ο πατέρας της Mehmet Hulusi Kilich. Τότε πήγε στη γραμμή αντιπαράταξης, βγήκε έξω από το φυλάκιο και ζήτησε από το απέναντι φυλάκιο που ήταν ο εθνοφρουρός Αντρέας Ευσταθίου να τον βοηθήσει.

ΚΥΠΡΟΣ «Το Γάλα της Ειρήνης»

Ο Ευσταθίου εμπόδισε τους συστρατιώτες του να ανοίξουν πυρ κατά του «εχθρού» και όταν κατάλαβε τι συνέβαινε, έτρεξε και βρήκε φαρμακείο και έφερε το γάλα που χρειαζόταν η Birgül. Αυτό συνέχισε να το κάνει για περισσότερο από ένα μήνα. Η Birgül σώθηκε και μεγάλωσε και αναζήτησε τον σωτήρα της, τον «Süt Babam» -“My Milk Father”. Τον βρήκε το 2019.

Την περασμένη Δευτέρα τιμήθηκαν όλοι αυτοί μαζί με τον σύζυγο της Birgül, τον Cemal Yildirim, που αποτύπωσε αυτή την ιστορία σε ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο -«το Γάλα της Ειρήνης». Τέτοιες ιστορίες ανθρωπισμού, ακόμη και στις πιο σκληρές συν-

θήκες πολέμου, υπάρχουν πολλές στη Κύπρο και βγαίνουν στην επιφάνεια παρά τις προσπάθειες των εθνικιστών να τις θάψουν.

Στην φωτογραφία από αριστερά ο Αντρέας Ευσταθίου, η Birgül, ο πατέρας της Mehmet Hulusi Kilich και ο Cemal Yildirim.

Ντίνος Αγιωματίτης,
Εργατική Δημοκρατία

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ Όχι στους εκβιασμούς των κλινικαρχών

Για δεύτερη φορά μέσα σε δύο μήνες οι ιδιοκτήτες των Διαγνωστικών κέντρων και των Ιατρικών εργαστηρίων εφάρμοσαν την τεχνική του lock out στις 18-20 Ιουλίου εκβιάζοντας την κυβέρνηση για την κατάργηση της προκαταβολής του claw back του 2022. Σε μια περίοδο που η αύξηση των κερδών των διαγνωστικών κέντρων είναι τεράστια από τον κόσμο που απευθύνεται στους ιδιώτες, αφού τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας αδυνατούν να καλύψουν τις ανάγκες των ασθενών.

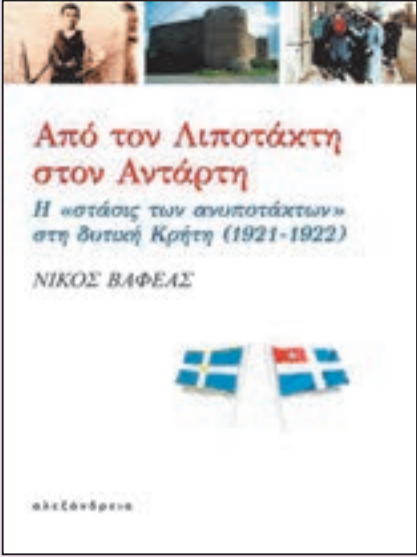
Ενώ η εργοδοσία διεκδικεί περαιτέρω αύξηση των κερδών της, οι συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους δεν έχουν αλλάξει. Η κατάργηση των ΣΣΕ αποτελεί την καθημερινότητα, ενώ οι μισθοί είναι μειωμένοι κατά 30-40%. Το δυνάμωμα των σωματείων μας, επιχειρησιακών και κλαδικών, και της ΟΣΝΙΕ αποτελεί τον μόνο δρόμο αντίστασης σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία με στόχο τις διεκδικήσεις μας, την υπογραφή νέας ΣΣΕ με αυξήσεις, την επαναφορά των χρονοεπιδομάτων, των ειδικών ωαρίων και των αδειών επικίνδυνης εργασίας και την επίταξη της Ιδιωτικής Υγείας.

Πηνελόπη Κουτσουδάκη, εργαζόμενη στην ιδ. Υγεία

Να αποφυλακιστεί ο Γιάννης Μιχαηλίδης

Τις 65 ημέρες απεργίας πείνας έχει συμπληρώσει ο αναρχικός κρατούμενος Γιάννης Μιχαηλίδης που διεκδικεί την αποφυλάκιση που δικαιούται βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου. Τη Δευτέρα 25/7 συζητήθηκε στο Συμβούλιο Εφετών της Λάρισας η έφεσή του κατά του απορριπτικού βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Άμφισσας, χωρίς ωστόσο να εκδώσει απόφαση την ίδια μέρα. Η ζωή του Γ. Μιχαηλίδη κρέμεται πλέον από μια κλωστή.

Μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης είχε προγραμματιστεί την Κυριακή 24/7 στα Προπύλαια, ωστόσο η κυβέρνηση την απαγόρευσε(!) και κατέλαβε με ΜΑΤ και κλούβες το σημείο. Η συναυλία έγινε τελικά στην Πολυτεχνειούπολη με συμμετοχή χιλιάδων κόσμου και σπουδαιών καλλιτεχνών της χιπ χοπ σκηνής. Πάνω από 480 έχουν φτάσει οι νομικοί που υπογράφουν κείμενο συμπαράστασης στον απεργό πείνας. «Το κράτος δεν επιτρέπεται να ποινικοποιεί την ιδεολογία των κρατουμένων, να ποινικοποιεί το φρόνημά τους και να εφαρμόζει επιλεκτικά τον νόμο» υπογραμμίζουν μεταξύ άλλων και διεκδικούν «να γίνει δεκτό το αίτημα του κρατούμενου απεργού πείνας Γ. Μιχαηλίδη για υφ' όρον απόλυση και να προστατευθεί η ζωή του». Σε ικανοποίηση του αιτήματος του Γ.Μιχαηλίδη για αποφυλάκιση καλεί και η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ μαζί με άλλες οργανώσεις της Αριστεράς και η ΕΙΝΑΠ.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην Έκθεση Βιβλίου στο Ζάππειο

Μετά τις Εκθέσεις στο Περιστέρι και στη Θεσσαλονίκη, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα συμμετέχει στο 50ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο από 2 ως 18 Σεπτέμβρη με όλες του τις εκδόσεις.

Με αφορμή την επέτειο των εκατό χρόνων από το τέλος της Μικρασιατικής Εκστρατείας του ελληνικού καπιταλισμού το 1922, στο χώρο του Φεστιβάλ το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα οργανώσει εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου του Λ. Μπόλαρη «ΣΕΚΕ – οι επαναστατικές ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα».